

W STOKACH 10 pól placów po 650 zł. okazjnie sprzedam do 1. X. 38 r. Wiadomość: Łódź, Sienkiewicza 89 m. 5

„Sejm” przedsiębiorstw autobusowych oddał cały tabor samochodowy do dyspozycji Marszałka Smigłego Rydza.

WARSZAWA, 24. 9. — Pod przewodnictwem mec. Radlickiego odbyło się w Warszawie walne zgromadzenie Zw. Stow. Właścicieli przedsiębiorstw Samochodowych R. P. przy izbie 73 delegatów, reprezentujących między innymi komunikację autobusową i ciężarową w Polsce.

Na uwagę zasługują następujące uchwały walnego zgromadzenia: walne zgromadzenie stanowiąc zwrócić się do władz z gorącą prośbą o przeznaczenie w ogólnym budżecie państwowym odpowiednich środków materialnych dla realizacji programu drogowego, opracowanego przez Ministerstwo Komunikacji; zwrócić się do Min. Komunikacji z prośbą, by przy naprawie dróg władze drogowe wojewódzkie zwracały baczniejszą uwagę na potrzeby komunikacji samochodowej, zważywszy na jej charakter użytkowości publicznej. Uchwała podkreśla, iż stwarzanie zbyt wielkich objawów nie tylko naraża przedsiębiorstwa samochodowe na poważne straty materialne w postaci tak zw. „martwych kilometrów”, lecz również uniemożliwia publiczności korzystanie z tej komunikacji, przedłużając czas przejazdu nieraz o kilka godzin. Podobnie podkreślono, że objazdy dróg gruntowych względnie niechlujne urządzenie objazdów na poboczach dróg z jednej strony niszczy tabor eksplo-

wany w sposób nadmierny, z drugiej zaś powoduje katastrofy, oplakane w skutkach dla państwa.

Walne zgromadzenie wyraziło radość z rozszerzenia produkcji krajowej samochodów przez P. Z. Inz. na pełną gamę wozów (3,4 i 5-tonowe), jakie są nieodzowne dla zarobkowego przewozu osób i towarów. Termin rozpoczęcia pełnej produkcji (zapowiedzianej na wrzesień roku przyszłego) winien być jak najbardziej przyspieszony.

W uchwale zwrócono się do Min. Skarbu o zakwalifikowanie przedsiębiorstw samochodowych z usługowych na przemysłowe, o obniżenie podatku obrotowego z 2,6 na 1 proc. oraz o zniesienie 10-groszowych cpał od kwitów bagażowych. Zdaniem bowiem właścicieli przedsiębiorstw autobusowych, opłaty te nie dają poważniejszych wpływów na rzecz Skarbu Państwa, a są jedynie utrudnieniem dla przedsiębiorstw samochodowych.

Ponad to na zjeździe zapadła uchwała w sprawie odebrania Śląska Zaolzańskiego i przywrócenia tego rdzennie polskiego kraju do Macierzy oraz wysłano depeszę do Naczelnego Wodza, Marszałka Edwarda Rydza Smigłego w wyrazami hołdu i prośbą o przyjęcie całego taboru samochodowego jako rezerwy mobilizacyjnej dla Armii Polskiej.

Nieznani sprawcy wymordowali całą rodzinę 5 TRUPÓW W MIEŻSKANIU.

BORYSLAW, 24.9. (PAT) — Dzisiaj szesz nocy nieznanymi sprawcami dostali się do domu Anny Dmytryszyn w Schodnicy koło Borysławia i podczas snu wymordowali całą rodzinę, składającą się z 5-ciu osób, nie oszczędzając 6-letniego dziecka. Morderstwa dokonano prawdopodobnie na tle nieśnaskich rodzinnych. Zbrodnia wywarła w okolicy wstrząsające wrażenie. Ofiarami

ZDARZENIA I WYPADKI.

(—) Prezydent Benes zarządził powszechną mobilizację w Czechosłowacji. Do gabinetu gen. Syrového wejdzie dwóch ministrów Słowaków.

(—) Wczorajsza rozmowa Chamberlaina z kanclerzem Hitlerem zakończyła się bez rezultatu. Premier Chamberlain zrzeka się roli mediatora i podjął się tylko obowiązku wręczenia Czechosłowacji memorandum Hitlera. Ostatnia rozmowa Chamberlaina z Hitlerem przeciągnęła się do północy.

(—) Poseł polski w Pradze odwiedził wczoraj po południu premiera gen. Syrového i z całą powagą zwrócił mu uwagę na konieczność bezwzględnej odpowiedzialności rządu czechosłowackiego na notę polską z dnia 21 bm.

(—) Rząd sowiecki zawiadomił wczoraj polskiego chargé d'affaires w Moskwie, że byłby zmuszony wypowiedzieć pakt o nieagresji z Polską, w razie gdyby Polska zajęła terytorium republiki czechosłowackiej (śląsk zaolzański).

Rząd polski w odpowiedzi złożył oświadczenie: 1. że zarządzenia, związane z obroną państwa zależą jedynie od rządu polskiego, który nie ma obowiązku przed nikim z nich tłumaczyć, 2. że rząd polski zna dokładnie teksty układów, które zawierał.

Ponadto chargé d'affaires Rzeszy otrzymał polecenie wyrażenia zdziwienia z powodu tej demarchy, ponieważ na granicy polsko - sowieckiej nie ma ze strony polskiej żadnych specjalnych zarządzeń.

(—) Dziesięć linii kolejowych z Czechosłowacji do Niemiec zostało przerwanych. Spręży czeskie wysadzili w powietrze tory oraz mosty kolejowe.

(—) W całej Polsce odbyły się wczoraj manifestacje za powrotem Śląska zaolzańskiego do Polski. Najpotężniej wypadła manifestacja w Krakowie.

(—) Wczoraj rozpoczęły się w gmachu Sądu Okręgowego w Łodzi ukonstytuowanie okręgowych komisji wyborcze do Sejmu i Senatu okręgow nr 15, 16 i 17.

Jak się dowiadujemy, w ciągu dnia dzisiejszego przewodniczący zwołają posiedzenia wszystkich komisji.

Pierwszą czynnością okręgowych komisji będzie czuwanie nad skompletowaniem obwodowych komisji dla 226 obwodów, na które podzielona została Łódź.

Składy osobowe tych komisji ustalone zostaną w najbliższych dniach.

W dniu 25 bm. — jak donosiliśmy — rozpoczną się prace nad sporządzeniem spisów obwodowych.

(—) Wczoraj odbył się pod przewodnictwem prezydenta Godlewskiego posiedzenie kolegium miejskiego, na którym ustalono nowe opłaty targowiskowe przy ul. Zgierskiej 6 i Zydowskiej 7.

Przy oddziale lecznictwa Wydziału Zdrowia Publicznego zdecydowano uruchomić specjalny referat walki ze śmiertelnością niemowląt.

Następnie postanowiono utworzyć trzy ośrodki zdrowia we wschodniej części miasta. Ośrodek ten czynny będzie dopiero od kwietnia 1939 r.

(—) W Domu Katolickim (Gdańska 111) odbyło się zebranie sekcji lekarsko - społecznej przy diecezjalnym Instytucie Akcji Katolickiej pod przewodnictwem dra Mikinki.

Ks. kan. Nowicki podkreślił konieczność wyłączenia pracy na polu szerzenia idei współpracy. Sekcja lekarsko - społeczna przedstawiła wkrótce do zorganizowania szereg imprez.

(—) Pod przewodnictwem J. E. ks. biskupa Jasieńskiego odbyło się posiedzenie Biskupiego Komitetu Kolonij Letnich, który w roku bieżącym wysłał na wypoczynek 698 dzieci. Koszty wyniosły blisko 20 tysięcy złotych.

Biskupi Komitet równocześnie omówił akcję zimową, która ma objąć dożywianie najbardziej potrzebujących. Postanowiono wznowić wydawanie obiadów dla najbardziej potrzebujących w kuchniach przy ul. Lokatorskiej 12, Obywatelskiej 2, Przejazd 13 i Drenowskiej 72. Komitet zwrócił się z odeszłą do społeczeństwa łódzkiego o składanie ofiar na rzecz najbardziej potrzebujących.

Polsce potrzeba skrzydeł! XV-lecie L.O.P.P.

Piętnaście lat wysiłku społecznego w ramach Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej napawa nas słuszną dumą i ufnością w naszą moc i obronność.

Z dobrej woli, ofiarności i wysiłku garści obywateli zrzeszonych w LOPP, rośnie wielkie dzieło, któremu na imię „Obrona Państwa”.

My, mieszkańcy Łodzi, miasta o kolosalnym znaczeniu w kompleksie nowoczesnych zagadnień wojennych, musimy być specjalnie ofiarni i karni, czujni i baczni, a przede wszystkim zorganizowani i wyposażeni, aby każdy z zamach na całość tej przastarej ziemi polskiej odeprzeć skutecznie, aby pomni swych obowiązków wobec przyszłych pokoleń, zostawił im w całości spuściznę ojczyznianą, za którą całe pokolenia Polaków płacili mieniem, krwią i życiem.

Nowoczesny sposób prowadzenia wojny wprosił nowe niebezpieczeństwo, nową broń, nowe zasady taktyczne.

W powszechnym wyścigu zbrojeń musi i Polska szukać bezpieczeństwa swych granic w nowoczesnych środkach obronnych, jedynie gwarantujących moc i siłę, którymi są lotnictwo i obrona przeciwlotniczo - gazowa.

Polsce potrzeba skrzydeł!

Ufni we własne siły, nie oglądając się na przeszłość, wzmocniły nasz ofiarny wysiłek i nad rozbudową polskiego lotnictwa z tą samą gotowością, z jaką dawaliśmy ofiarę życia i mienia w chwilach zdobywania wolności dla naszej Ojczyzny.

Skrydłami polskich samolotów pokryjemy polskie niebo.

Ale spieszy się. Może zabraknąć dla nas miejsca w powietrzu.

OBYWATELE! W obliczu piętnastolecia

A CO Z TKALNIĄ?

Wczoraj w godzinach popołudniowych został zlikwidowany zatarg, powstały z powodu zmiany stawek na oddziale przedziałni egipskiej Włocławskiej Manufaktury.

W wyniku konferencji, która odbyła się pod przewodnictwem inspektora Fefermana administracja firmy zgodziła się podwyższyć częściowo obniżone stawki, robotnicy wyrazili na to swą zgodę i o godz. 16-ej przystąpili ponownie do pracy.

Natomiast sytuacja tkalni w dalszym ciągu nie polepszyła się. Firma uparcie obstaje przy swoim stanowisku, a robotnicy zastanawiają się nad dalszym postępowaniem. W tych dniach mają zawiadomić inspektora pracy o swych zamiarach.

ZLIKWIDOWANY ZATARG.

W zakładach firmy St. Weigt i S-ka przy ul. Senatorskiej wybuchł strajk okupacyjny z powodu zwolnienia jednego z robotników i nie honorowania pełnych stawek plac.

W związku z tym odbyła się wczoraj pod przewodnictwem inspektora pracy konferencja, której udało się zatarg zlikwidować. Firma zgodziła się podwyższyć stawki, co zaś do pozabawionego pracy robotnika, który rzekomo został zwolniony z powodu niesubordynacji, postanowiono przyjąć go z powrotem warunkowo i zbadać, czy powód jego zwolnienia był słuszny czy nie.

W FABRYCE WATY.

W fabryce waty Jankowski i S-ka w Pabianicach od dłuższego czasu trwał zatarg powstały na tle wyboru delegatów. Jak się okazało, w firmie mimo, że byli już delegaci, wybrano drugich. Administracja nie chciała tych wybranych zatwierdzić, wobec czego robotnicy urządzili strajk protestacyjny.

W odpowiedzi na to firma nie przyjęła do pracy wszystkich nowo wybranych delegatów w liczbie 5 osób.

Robotnicy zwrócili się do Inspekcji Pracy z prośbą o interwencję. Po szeregu odraczanych terminów wczoraj odbyła się konferencja pod przewodnictwem insp. Szumskiego, która ostatecznie doprowadziła do zlikwidowania zatargu.

Postanowiono dotychczasowe wybory delegatów uznać za nieważne i dokonać nowych. Poza tym przyjął do pracy wszystkich 5 robotników, 26 września wszyscy robotnicy przystąpią już do pracy.

Sukces robotników przedziałni egipskiej. Widz. Man. zgodziła się podwyższyć zarobki.

ŁÓDŹ, 24. 9. — Wczoraj w Inspekcji Pracy miała się odbyć konferencja w sprawie zatargu w firmie Gampe i Albrecht. Jak już pisaliśmy, zatarg ten powstał z powodu niezuznania przez firmę delegata robotników. Tymczasem z powodu nieobecności kierownika fabryki, który wyjechał z Łodzi nie doszło do żadnych rozmów i wyznaczono nowy termin konferencji na 3 października.

ŻYCIE PABIANIC.

Niejakiego Duda Michała, zamieszkałego w Pabianicach przy ul. Pułaskiego 11 po kłótni z rodziną wybiegł pijany na ulicę z dużym nożem kuchennym w ręku, którym począł wymachiwać dla wzbudzenia gromy. Niepoczytalny człowiek wzbudził popłoch wśród licznych przechodniów, którzy o tym fakcie dali znać policyj.

Podczas szamotaniny się z przedstawił władzy Dudek poranił się własnym no-

Pijany z nożem kuchennym wybiegł na ulicę.

z trudem udało się zalanego krwią szaleńca rozbroić i odprowadzić do komisariatu.

POD ZNAKIEM BÓJKI I AWANTUR. Wójkę Franciszka, stały mieszkańiec Jutrzkowic pod Pabianicami, będąc w stanie kompletnego zamroczenia alkoholowego, na tnął się na ulicy Zamkowej na pełniącego służbę policjanta, który dla spokoju publicznego odprowadził go do komisariatu dla wytrzeźwienia.

Orbach Sura z ul. Bóznicznej 9 i Orbach Ch. z ul. Konstantynowskiej 2 wszczęli między sobą bójkę na ulicy Konstantynowskiej, którą zlikwidowała policja.

TRUJĄCE MIĘSO Kronika Pogotowia Ratunkowego

ŁÓDŹ, 24. 9. — Antoni Palczyński, 38-letni robotnik, zamieszkały przy ul. Rzgowskiej 47 i jego 6-letnia córka Halina dostali gwałtownych bólei i gorączki z objawami zatrucia. Przybyły lekarz pogotowia stwierdził zatrucie mięsem i, udzieliwszy pierwszej pomocy, pozostawił Palczyńskiego i jego córkę na miejscu.

ŻYCIE ZGIERZA

POŻAR W FABRYCE BRODACZA. W dniu wczorajszym około godz. 3-jej po poł. wybuchł pożar w fabryce M. L. Brodacza. Jednakże dzięki natychmiastowej energicznej pomocy ze strony robotników, nie przybrał on większych rozmiarów.

Spalony został dwójka suszarki, oraz towar przy suszarkach.

Jednakże fabryka posiada suszarki zapasowe i będzie mogła być uruchomiona już w poniedziałek, a najpóźniej we wtorek.

5 LITER

to znaczy: mydło do golenia P. XIN

NOCNE DYŻURY APTEK.

Nocy dzisiejszej dyżurują apteki: H. Duszkiewiczowej, Zgierska 87, J. Hartmana, Brzezińska 24, W. Rowińskiej, Plac Wolności 2, A. Perelmana i S-ka Cegielińska 32, W. Danieleckiego, Piotrkowska 127, F. Wójcickiego, Napiórkowskiego 27, K. Kempfi, Karolewska 48.

KREDENS pokojowy tanio sprzedam. Wiadomość: Zwirki 2, wydaw. „Echo”.

PONCZOCHY, bielizna elastyczna. Największy wybór, również z małymi skazkami. Sprzedaj detalicznie, ceny ściśle fabryczne. Śródmiejska nr 21, lewa oficyna.

OTOMANE, garderobe, tapczan, leżankę, krzesła, stół, biurko, stoliki radiowe, sprzedam tanio i na dogodnych warunkach, Kilińskiego 160. Przedziecki.

PIECE - kuchnie przenośne kaflowe - szamotowe, wszelkie roboty żuźniarskie wykonuje „Kozłominek” Główna 51.

SUKNIE damskie wydajemy do szycia pracowniom, Radziejewski, Narutowicza 57.

Dr med Henryk Ziemkowski
ChOROBY WENERYCZNE, MOCZOPŁCIOWE I SKÓRNE
6-go Sierpnia 2, Telefon 118-33
Przyjmuje od 9 — 12 i 3 — 9 wiecz.
w niedzielę i święta od 9 — 12 w poł.

H. KLACZKOWA
Ginekolog i choroby kobiece
POWRÓCIEŁA
PIOTRKOWSKA 99, tel. 213-66.
Przyjm. codz. od 10 — 12 i od 5 — 8 w. poł.

PAULINA LEW I
Specjalista chorób kobiecych i akuszerka
Śródmiejska 28 tel. 240-10
Przyjmuje od 12-3 i od 4-8 wiecz.

M. TAUBENHAUS
AKUSZER-GINEKOLOG
Zgierska 11. Telefon 246-09.

Dr. WOLKOWYSKI
Specjalista chorób wenerycznych, seksualnych i skórnych
Cegielińska, 11 Telefon 238-02
Przyjmuje od godz 8 — 12 i od 4 — 9 w. niedzielę i święta od godz. 9 — 1.

Dr med EDWARD REICHER
Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i seksualnych.
Leczenie promieniami Rentgena.
POŁUDNIOWA 28, tel. 201-96
Przyjmuje od 8,11 rano i od 5-3 wiecz.
w niedzielę i święta od 9,12 w poł.

Przychodnia Wenerologiczna
Leczenie chor. wenerycznych i skórnych.
ZAWADZKA 1, telefon 122-73
czynna od 8 r. do 9 wiecz. Porada 9 a.
Dla pań oddzielna poczekalnia.
P O R A D A Z - 3

Lecznica „OMEGA”
GŁÓWNA 9, tel. 142-42.
Przyjmują lekarze we wszystkich specjalnościach
ab net Dentystyczny
Analizy lekarskie, sastryżki Rentgen.
lampa kwarcowa, diatermia i t. d.
P O R A D A 3 z l.

Dr Med. GUSTAW KOHN
Specjalista chorób ginekologicznych i skórnych
POWRÓCIEŁA
ul. Piłsudskiego 51, tel. 170-03
Przyjmuje od 9-11 i od 4-8 w.

M. RUNDSTAJN
akuszerka i choroby kobiece
POWRÓCIEŁA 7. Tel. 127-94
Przyjmuje od g. 8-10 r. i od 4-8 w.

Dr. Med. NIEWIAZKI
Spec. chor. wenerycznych, skórnych i seksualnych.
ANDRZEJA 5, telefon 159-40.
Przyjmuje od 8,11 rano od 8,30 w.
w niedz. i święta od 9-1 p.p.

Dr J. NADEL
AKUSZER-GINEKOLOG
ul. Andrzejka 4. Telef. 228-92
przyjmuje od 10 — 12 i od 4 — 8 wiecz.

Dr med NITECKI
choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe:
POWRÓCIEŁA
NAWROU 32, front i piętro. — Tel. 218-18
Przyjmuje od 8-9 rano i od 8,30 w.
w niedzielę i święta od 9,12 w poł.

LECZNICA ze stałymi lekami
dla chor. na USZY, NOS, gardło i choro. (szkła)
Piotrkowska 67, tel. 127-81
8-2 r. p. 5,30-8 w. przyjm. Dr. Rakowski. Przy leśnieniu czynny jest Gabinet konsultacji do wszelkich przedmiotów szkieł.
Wzywania na szkieł.

ZA GOTÓWKĘ i na raty ubrania i palta męskie i damskie z towarów bielskich. Magazyn D. Joskowicza, Nowomiejska 8, w podwórzu. Przyjmuje obstatunki.

Lecznica dla Psów
lek. wet. M. A. Reicha,
Gdańska 117
(róg Zamenhoffa) — tel. 175-77.
STRZYŻENIE psów.

Dr med. HENRYKOWSKI
Specjalista chorób wenerycznych, akuszerki i seksualnych.
ul. Traugotta 9 front i piętro tel. 262-96
Przyjmuje od 8,11 rano, od 8-9 wiecz.
w niedzielę i święta od 9,12,30 po poł.

Dr ŁAGUNOWSKI
Specjalista chorób wenerycznych, seksualnych i skórnych. (Gabinet Rentgen oświetlenia).
POWRÓCIEŁA
Piotrkowska 76, tel. 181-83.
od 8-10,30 1-2,30 i od 6-8,30 w. w niedz. i św. 10-1 p.p.

Chor. kobiece i ciąży
Dr PRAPORT
GDANSKA 93 tel. 178-37
PRZYJMUJE OD 3 DO 8 WIECZ.
w Lecznicy ZGIERSKA 24
OD 10 DO 1 PO POŁ.

Dr med. KANTOR
Spec. chorób skórnych i wenerycznych
PIOTRKOWSKA 90, tel. 129-45.
Przyjmuje od 8 — 2 i od 6 — 9 wiecz.
w niedzielę i święta od 8 — 2 po poł.

Dr W. BALICKA
POWRÓCIEŁA
Sienkiewicza 52 róg Na wrotu tel. 194-03
CHOROBY SKÓRNE I WENERYCZNE
Przyjmuje kobiety i dzieci od godz. 6-8 wiecz.

Dr med. TREPMAN
specjalista chorób wenerycznych, skórnych, moczopłciowych
ZAWADZKA 6, telefon 234-12
Przyjmuje od 8-11 r. i od 2-4 i od 6-8 w.
w niedzielę i święta od 8-1 w południe.

Za treść ogłoszeń red akcja nie odpowiada

Dr HENRYKOWSKI
Specjalista chorób wenerycznych, akuszerki i seksualnych.
ul. Traugotta 9 front i piętro tel. 262-96
Przyjmuje od 8,11 rano, od 8-9 wiecz.
w niedzielę i święta od 9,12,30 po poł.

Dr ŁAGUNOWSKI
Specjalista chorób wenerycznych, seksualnych i skórnych. (Gabinet Rentgen oświetlenia).
POWRÓCIEŁA
Piotrkowska 76, tel. 181-83.
od 8-10,30 1-2,30 i od 6-8,30 w. w niedz. i św. 10-1 p.p.

Chor. kobiece i ciąży
Dr PRAPORT
GDANSKA 93 tel. 178-37
PRZYJMUJE OD 3 DO 8 WIECZ.
w Lecznicy ZGIERSKA 24
OD 10 DO 1 PO POŁ.

Dr med. KANTOR
Spec. chorób skórnych i wenerycznych
PIOTRKOWSKA 90, tel. 129-45.
Przyjmuje od 8 — 2 i od 6 — 9 wiecz.
w niedzielę i święta od 8 — 2 po poł.

Dr W. BALICKA
POWRÓCIEŁA
Sienkiewicza 52 róg Na wrotu tel. 194-03
CHOROBY SKÓRNE I WENERYCZNE
Przyjmuje kobiety i dzieci od godz. 6-8 wiecz.

Dr med. TREPMAN
specjalista chorób wenerycznych, skórnych, moczopłciowych
ZAWADZKA 6, telefon 234-12
Przyjmuje od 8-11 r. i od 2-4 i od 6-8 w.
w niedzielę i święta od 8-1 w południe.

Przychodnia Wenerologiczna
Chor. weneryczne, skórne i seksualne.
Specjalny gabinet kosmetyczny.
czynna od 9 r. do 9 w. Faule przyjmuje lekarz, kobieta
PIOTRKOWSKA 88, tel. 143-63.
P O R A D A 3 Z L.

INDULACJA trwała komplet 5 zł z gwarancją.
rube naturalne łoczki i szerokie fale. „Józef”
lawr. 54-a. tel. 191-85.

RACIONALNE PIELE-
GNOWANIE ZĘBÓW:

PULSA

PASTA DO ZĘBÓW
MYDEŁKO:ELIKSIR

MĘKA PRAGNIENIA W PUSTYNI. Życiodajne źródło na... wierzchołku drzewa

El-Fascher, we wrześniu.

Zbierając się do powrotu po dłuższym pobycie z ekspedycją naukową nad jeziorem Czad, postanowiłem przylączyć się do ubogiej karawany, wytrzymałych na wszystkie trudy murzynów, dobywających sól na Sacharze. Nie chciałem myśleć o wyjeździe z Afryki, nie przeniknąwszy do serca tajemniczej, straszliwej a kuszącej pustyni. I wtedy poznałem torturę, o której nie ma nikt wyobrażenia: torturę pragnienia.

Mieć pragnienie, to nie znaczy wcale doznawać gwałtownej nawet cęci wypicia czegokolwiek, to znaczy, nie przelknąwszy od świtu pod palącym słońcem afrykańskim ani łyku piynu, używszy do ostatniej kropli wodę własnego ciała, być gotowym pod wieczór, po przebyciu dziesiątków kilometrów rozprężonych piachów, zaprzędać duszę i ciało za szklankę choćby brudnej, cuchnącej i ciepłej wody.

Zrozumiałem wówczas, że ludzie, doprowadzeni do takiego paroksyzmu mogą popełnić mord, byle się napić!

Na horyzoncie, po raz niezliczony, gąsnącym w męczarni oczom ukazała się rozlewna oaza. Byliśmy pewni, iż to jeden więcej wodniczki miraż pustyni, i z przekleństwem odwracaliśmy głowy. Lecz kołyszające się na wietrze palmy stawały się coraz wyraźniejsze. Było ich naprawdę kilka tysięcy, cudem wyrosłych w tym bezmiarze piasków i kamieni.

Widok ich przywrócił mi do życia. Skoro tu rosły i mamły zielenią sztywnych liści, musiała być w pobliżu woda. Niestety, nie udało się nikomu z nas na nią trafić.

W kompletnym wlec upadku ducha osu-

nałem się, jak bryła na ziemi. Oparty o pień, spoglądałem tępych wzrokiem na mocih czarnych towarzyszy niedoli. Ogaręła ich dzika radość, której nie mogłem pojąć. Sądziłem, że to przedśmiertny szal.

Tymczasem z kocia zwinnością zaczęli na wyścigi wspinać się na palmy i jednym zamachnięciem ścinać szczytowy, najmłodszy pęd, zwany przez nich „palmową kapustą”, która, jak się przekonałem później, jest pierwszorzędnym przysmakiem.

Ze zdumieniem zauważyłem, że wygodnie usadowieni u wierzchołka palm, murzyny podnosili do ust zawieszoną na sztyglinie garnki, i pili, pili do utraty tchu.

Ugasiwszy własne pragnienie, jeden z nich ulitował się i nade mną. Podał mi napelniony dzban.

Nie ma w mowie ludzkiej słów na wyrażenie, czym jest stopniowe nawodnienie, umierającego z braku wilgoci organizmu!

Na razie, pijąc, nie czułem, co piję, i było mi to obojętne. Przy trzecim dopiero

dzbanie soku palmowego zdałem sobie sprawę, iż w co raz już wolniejszym tempie raczę się chłodnym, orzeźwiającym, słodkim i pachnącym nektarem.

Oto, w jaki sposób dane mi było zaznać na własnej skórze, do jakiego stopnia istot ludzkich od straszliwej śmierci z pragnienia, ale ponad to dostarcza materiał na ubrania, kapelusze, meble, dywany, domy, a także pożywienie: daktyle, orzechy kokosowe.

Kolorowe rasy od niepamiętnych czasów, delektując się sokiem palmowym, za uważały, iż pod działaniem palącego słońca fermentuje on po paru godzinach, zamieniając się w mocne i wysmienite wino.

Toteż murzyny, Arabowie i Hindusi wszyscy na podobny sposób eksploatują ten dar natury. Aby zabezpieczyć w ognistym klimacie sok od zbyt intensywnego parowania wymyślono rodzaj glinianych kapeluszy do nakładania na ściętą czuby drzew, skąd najobficiej spływa upragniony napój.

Ścieka on również z wcale niegłębokich nacięć na korze, lecz te muszą być często otwierane na nowo, gdyż w tropikalnym gorącu zablizniają się w przeciągu kilku godzin.

Do fermentacji służą gliniane także, otwarte niewielkie, okrągłe naczyńka.

Winem palmowym upić się można na umór i z piorunującą szybkością, lecz działanie jego jest rozmarzające, do awantur i bijatyk nigdy nie pobudza.

Włczyński.

Trup kobiety z kartką. Zemsta lekarza.

Do policjanta, kierującego ruchem ulicznym w San Francisco, podszedł pijany mężczyzna, krzyżąc: „Dopiero co zabiłem moją żonę!”. Policjant sądził początkowo, że są to tylko halucynacje pijackie, zmienił dopiero swoje zdanie, kiedy pijany wyjął z kieszeni kawał zbroczonego krwią ciała kobiety.

Zaalarmowany oddział policyjny znalazł w pokoju pijanego mężczyzny ciepłe jeszcze zwłoki kobiety, która została najprzód pobita, następnie zaduszona, a później porznięta nożem. Do ciała jej przywiązana była kartka z napisem: „Najdroższa. Żal mi, że musiałem to uczynić. Kocham cię. Kocham cię. Twój mąż Ray.”

Na plecach trupa ołówkiem wypisane były słowa: „Kocham cię”.

Mordercą był 36-letni Ramon Lee Hughes, marynarz, który zapoznał się z zamordowaną kobietą miesiąc temu w restauracji, w której pracowała ona jako kelnerka. Od tego czasu żył oni razem.

W zamordowanej rozpoznano 24-letnią Jean Montgomery, pochodzącą z Toledo, Ohio.

54-letni dr. K. W. Berry, znany tutaj szofer taksówki, osadzeni zostali w areszcie pod oskarżeniem o uprowadzenie Irving'a Baker'a i dokonania ohydnych napadów.

Mieli oni uprowadzić Baker'a wywieźć go w odludne miejsce i tam brutalnie obić, a następnie lekarz próbował dokonać na nim operacji wyjąłowania.

Dr. K. Berry uczynił to z zemsty, ponieważ Baker, liczący 37 lat, miał uprawiać stosunki miłosne z żoną d-ra Berry'ego. Baker znajduje się w szpitalu.

Wysuszone mydło Tukan
nie niszczy nawet najdelikatniejszych tkanek bielizny

Marie Hempel-Gierdawa.

SAM NA SAM Z ŻYCIEM

Powieść

82

Obrażona gwiazda

Artystka do reżysera:
— Co pan sobie pozwala? Wchodzić do sypialni kobiecej w kapeluszu na głowie i z cygarem w ustach?

— Ja prawie każdy krok twój znam... Ale o tym później. Chcę zrozumieć to co mówiłaś tutaj do mnie, myśląc, że ciebie nie słyszę. Nie wszystko rozumiałem...

— Mówiłam do ciebie, patrząc w twoje kochane oczy.. Patrz.

Otworzyła zaciśniętą dłoń, w której trzymała miniaturę.

— Skąd to masz? — zdumiał się Adam. — Mój ojciec zgubił tę miniaturę i nie może jej odzłować.

— Wiem o tym. Mówił mi to.

— Wtedy gdy byłeś u niego w Warszawie?

— Skąd wiesz o tym?

— Wiem wszystko.

— Ach prawda! Przecież powiedziałeś do mnie „Maju”... Skąd wiesz kim jestem?..

— Wiem wszystko. Ale przedtem na swoją udrękę, straszną udrękę, a teraz — na szczęście!

Chwycił ją znowu w ramiona, przyciągnął bliźutko do siebie, tak jak siedzieli, i zasypał całą twarz pocałunkami.

A potem żywo wrócił do poprzedniego pytania:

— Więc skąd masz tę miniaturę i dlaczego mnie szukałaś? Jak, nie znając mnie wcale, mogłaś mnie szukać?..

— A masz czas wysłuchać opowiadania? Ono jest bardzo długie.

— Mam, mam! Mów prędko i wszystko. Niech natchmiał wyjaśnią się powody, dla których tak bezlitośnie krzywdziłeś się nawzajem! Pomyśl tylko! Gdyby nie ten niestychany zbieg okoliczności...

— Gdyby nie Opatrzność... — przerwała mu Maja.

— Tak, gdyby nie zrządzenie Opatrzności, żeśmy się tu spotkali, mogliśmy być wiecznie być w stosunku do siebie wrogami — kochając się tak gorąco!

— I moglibyśmy się rozstać — nie wiedząc o naszej wzajemnej miłości — bo ja już wkrótce stąd wyjeżdżam...

— Jakto wyjeżdżasz? — zapytał z przerażeniem w głosie.

— Będę musiała.

— Ale wyjedziesz jako moja naręczona?

— Jako twoja naręczona — odpowiedziała, cała rozpromieniona niezmiernym szczęściem. — A teraz zaczęła opowiadać wszystko od początku, bo inaczej nie dojdziemy ładu!

— No tak, tak. Mów więc kochana moja... Maju...

Nie mogła jednak mówić, bo zamknął jej usta długim pocałunkiem.

Odsunęła go miękim, łagodnym ruchem.

— Adii... niecierpliwu chłopaku... czy dasz mi wreszcie mówić?.. — roześmiała się srebrzyście, tym śmiechem, którym śmiać się umie jedynie szczęście.

— Już słucham... Ale chyba nie będę patrzył na ciebie, bo jak patrzę — nie mogę nie całować!

— Słuchaj teraz — położyła mu paluszek na ustach.

— Opowieść moja nie będzie wesoła...

Otoczył ją ramieniem, w drugą rękę ujął obydwie jej dłonie i słuchał.

Maja zaczęła opowiadanie od chwili swego dziwnego snu i ujrzenia miniatury.

Adam słuchał, przerywając czasami koniecznym pytaniem, lub jakąś krótką uwagą. Słuchał z przejęciem z palącym zaciekawieniem, z przerażeniem, ze zgrozą.

— Więc to twój samochód odnaleziono w lasach koło Miechowa! — wykrzyknął we właściwym momencie opowiadania. — Czytałem w gazetach, bo wszystkie szeroko się rozpięły o tajemniczym napadzie bandytów. Byłem zainteresowany tą historią, ale potem wszystko umilkło na ten temat. Albo nie znaleźli, albo prowadzi śledztwo. Więc cóż dalej? Co za okropne przeżycia! Biedak moje ukochane! Tak mnie szukałaś p szerokim świecie!.. Co dalej, mów prędko...

Maja opowiadała dalej aż do chwili kiedy przyjechała do Staszowa, kiedy znalazła się w jego mieszkaniu.

— Czemuż od razu nie powiedziałaś mi tego wszystkiego?! — wykrzyknął gorąco.

— Jakże mogłam powiedzieć?.. A skąd mogłam mieć pewność, że odpowiesz mi wzajemnością...

— Prawda, idiota jestem...

— Przyjąłeś mnie zresztą tak strasznie zimno, taki byłś sztywny, oficjalny...

— Bo jesteś zbyt piękna! Byłem wtedy przerażony twoją urodą i twoim czarem... bałem się ciebie... Ale pokochałem od pierwszej chwili... Potem, zaraz napisałem do ojca wypytując o ciebie. Jego odpowiedź nie była zachęcająca... pisałem do przyjaciela, który mógł o tobie mieć informacje. Przysłał mi — jak najgorsze... Nie chciałem stać się twoją zabawką, nie chciałem przed samym sobą narazić na upokorzenia, miałem cię za inną...

— Wiem... oni prawdę ci napisali. Taką byłam dawniej...

— A pamiętasz jak mi powiedziałaś, gdy jednak pomimo wszystkiego chciałem do ciebie się zbliżyć, bo pchałaś mnie miłością. pamiętasz?.. „nie życzę sobie, aby moje nazwisko było łączone z jakimkolwiek tutaj...”

I ten ton z jakim to powiedziałaś!.. Policzek — i krótka odprawa. Więc nie łączono naszego nazwiska...

— Tak. Pamiętam. Mściłam się za twój chłód i rezerwę. Nasza gra w stosunku do nas wzajemnie była niedobra, zła...

— A to honorarium?.. A ja wtedy gwałtownie szukałem w głowie pretekstu, by tylko dłużej móc cię u siebie zatrzymać...

— Twoje zimne jak lód oczy, którymi zawsze na mnie patrzyłeś, dyktowały mi te wszystkie złe słowa... Ja sama tak straszliwie cierpiałam...

— To nasze ambicje ścięrały się wciąż ze sobą jak dwie szpady w pojedynku! A czy wiesz co zrobiłem z tą pięcioczęłową?

— Co?

— Jest schowana jak najcenniejsza relikwia, jedyna rzecz, którą miałem od ciebie, jedyną...

— A dlaczego wyszedłeś wtedy z zebrania tak wcześnie?.. Och, jakże mnie to dotknęło boleśnie!

— Wyszedłem, bo nie miałem siły być dłużej... Byłaś piękna, tak porywająca w twoim szlachetnym zapale — że to było ponad moje siły... Czułem, że jeśli zostaną choćby chwilę, popełnię jakieś szaleństwo. Znadto cierpiałem...

— A ja to zrozumiałam jako dowód pogardy dla mnie, jako jeden więcej dowód nienawiści...

— Jacyż my niemądzy byliśmy oboje! Tyle czasu wymordować się tak okropnie, naciępieć! Ile czasu zmarnowaliśmy z naszego szczęścia!

— Tyle bezsensownych nocy... tyle zmagania z samą sobą... tyle lez... Ale i to było potrzebne... tak jak wszystko, co przedtem przeszedłem... Potrzebne było... Wiem teraz dobrze, że nic nie dzieje się w naszym życiu bez kierunku przemądrej i przedobrej ręki Opatrzności. Wszystko jest teraz dla mnie tak jasne! Gdybyś wiedział jakim byłem zerem przedtem, jakim straszonym zerem! Wprost pojąć teraz nie mogę, jak mogłam żyć tak jak żyłam, jak mogłam być tak bezgranicznie bezmyślna pusta, egoistka, głupia, niepotrzebna, nieużyteczna, darmożjad... Gdybym była wyszła za mąż za Alfreda, albo za innego takiego pana — kimże byłabym dalej w życiu? Tym samym co byłam wtedy. Znaczący niczym. Gorzej niż niczym.

(d. c. n.)

ECHA ZE STOLICY

Życie Warszawy w kilku wierszach

Na Grochowie przy zbiegu ul. Podskarbinskiej i Stanisławowskiej powstaje dziesięć bloków mieszkalnych Towarzystwa Siedli Robotniczych. Będą one załącznikiem zyskiej kolonii robotniczej.

Projektuje się bowiem wykupienie niebudowanych, przyległych terenów należących do Czerwonego Krzyża i Zarządu Miejskiego, na których T. O. R. ma wzniesić kilkanaście domów mieszkalnych. Miejsce, którym powstaje nowe osiedle robotnicze jest wybrane trafnie. Znajduje się bowiem w niewielkiej odległości od szeregu przedsiębiorstw prywatnych i państwowych, oraz wielkich zakładów przemysłowych. Piac pod budowę ofiarowało TOR, niestety, co wpłynęło na znaczne obniżenie kosztów budowy.

Jak konieczną rzeczą było wystawienie nowych bloków mieszkalnych na Grochowie świadczy liczba zgłoszeń na mieszkania. Na 599 lokali mieszkalnych otrzymało 2.520 zgłoszeń, odpowiadających wymaganiom warunkom. Aby bowiem móc mieszkać w nowym osiedlu trzeba być robotnikiem zatrudnionym w zakładzie pracy znajdującym się w okolicy osiedla i zarabiać do 250 zł. miesięcznie.

Mieszkania w budynkach TOR-u są przeznaczone wyłącznie dla pracowników fizycznych, mało zarabiających i mieszkających dotychczas w lokalach uragających najprymitywniejszym wymogom higieny.

Wszystkie mieszkania osiedla są skanalizowane i posiadają instalacje: wodociągową, elektryczną, gazową i radiową. Domy nowego osiedla są trzypiętrowe. Na całym zaś w niedalekiej już przyszłości uprządkowanym terenie urzędzone zostaną placówki, miejsca dla zabaw dzieci itp.

Wykończenie budynków i oddanie mieszkań do użytku nastąpić ma w końcu listopada rb.

Na konferencji w dyrekcji tramwajów i autobusów miejskich z udziałem przedstawicieli Koła przyjaciół Mokotowa ustalono, że trasa nowej linii autobusowej będzie łączyła Mokotów z dworcem głównym. Przedstawiciele Mokotowa podnieśli też konieczność zorganizowania połączenia tej dzielnicy z Ochotą.

W chwili obecnej na koszt gminy stołecznej przebywa w zakładach opiekuńczych dla dorosłych ponad 3.000 osób, całkowicie lub częściowo niezdolnych do pracy. Z liczby tej 1.700 osób znajduje się w zakładach miejskich, reszta umieszczona jest w zakładach społecznych. Większość pensjonariuszy to kobiety, których jest przeszło 2.000.

Dwoje małych dzieci udusiło się w kuchni.

Z Jarosławia donoszą: W godzinach rannych na Łazach, pod Jarosławiem, dwoje małych dzieci uległo smiertelnemu wypadkowi zaduszenia się dymem w zamkniętym mieszkaniu. Tragiczny ten wypadek wydarzył się w następujących okolicznościach. Mieszkająca tam Maria Proń rozpalila na kuchni i pozostawiając dwoje małych dzieci w wieku 2 i 3 lat w łóżeczkach, pozamykała okna i drzwi zaś sama udała się do miasta ze śniadaniem dla

Krafczki. GADZINOWE PODSZEPTY. WRÓG DOMOWEGO OGNISKA.

Wiadomo, że największym wrogiem każdego małżeństwa są... sąsiadki. Wszystkim wstępującym w związki małżeńskie stać się życzyć „małego domku z jednym mieszkańcem”, dodając w myśli, żeby nie zmieściła się tam ani jedna sąsiadka, bo w przeciwnym razie mrurowane nieszczęście w rodza ju bójki, zabójstwa, samobójstwa lub w najlepszym wypadku — rozwodu.

Każda bowiem sąsiadka, zycziwa i sympatyczna, czy wrogo usposobiona — antypatyczna czy też całkowicie obojętna, ładna czy brzydka, rozjątrzy, podburzy, pokłóci i rozpędzi najzgodniejsze stadło małżeńskie.

Oto czego nas uczy w tej materii doświadczenie życiowe.

Mieszkamy przez drzwi z kobietą zycziwą. Zawsze nam ona rada, zawsze przychylna, ciągle leci z pomocą.

Z początku wszystko cudnie się składa, ale niech no tylko żona, jak to żona, czasem dla zasady „wyjedzie na męża”, zaraz ona pani ujmie się za pokrzywdzonym z „wrodzoną” słodyczą. Ten jest tym oczarowany, a żona więcej jeszcze zła. Z czasem mąż jest z coraz większym uznaniem dla przychylności „tej wyjątkowej kobiety” i wynosi ją pod niebiosa, podczas gdy żona coraz bardziej jej nienawidzi.

Wreszcie zaś wyrzuca ją z domu. Na to ta z perlistymi łzami w pięknie umalowanych oczkach (ciągle z nieporównaną słodyczą) skarży się mężowi.

Rycerski duch męski nie może pozwolić aby w jego domu stała się krzywdą bezbronnej, a „szlachetnej” kobiecie i czyni z domowego ogniska prawdziwe piekło. Jeżeli ma się naodwrot antypatyczne i wrogi towarzyski niedoli lokatorskiej — to wieczne swary i dokuczania, o śmieci, górze, psy, i dzieci, żona do męża ze skargą, z użaleniem się, (bo gdzie biedna ma się zwrócić) a ten, gdy i sam nie poradzić nie może, także jeszcze na nią.

— Bo ty sama musisz pierwsza zaczynać, ty już jesteś „taka”, że z tobą nikt nie może wytrzymać i t. d.

Żona w płacz i wybuch przekleństw

mi; znowu żegnaj piękna zgodo małżeńska. Gdy sąsiadki zupełnie nie zajmują się swym otoczeniem (w Łodzi nie było jeszcze tego wypadku) jest to samo, co z awanturnikami, tylko wtedy znów mąż ma pretensje; „ty jesteś taka, że nawet nikt zagadać do nas nie zechce”.

Znów „ładna kobieta w domu, to wiadomo wróg w dom dla żony. Mężowi zaraz się ona spodoba, zakocha się w niej i potęci z nią razem z całą rodziną, a częstokroć i umebłowaniem.

A brzydka — to znów ty mężu strzeż się. Brzydkie kobiety bowiem z reguły nie znoszą mężczyzn, będą więc najserdeczniej szymi przyjaciółkami żon i najskrętniejszymi doradczyniami przeciwko tobie.

— Pani pozwoli, żeby mąż w ten sposób się z nią obchodził? — Będą tak długo wzmawiały żonie jej krzywdę, że ta potem od rana do nocy będzie wiecznie się kłócić i mieć do ciebie najróżniejsze pretensje.

W końcu mąż poruszony do głębi wrzasnie jak zraniony lew: „nie wytrzymam” i złapie rewolwer i zdumionym głosem wyrzuci: „zabij, jeśli nie przestaniesz i nie wyrzucisz tej baby”.

— Jezu Drogi! — złapie się wtedy za głowę zycziwa, niech pani przedko leci do policji i skarży do sądu tego łajdaka, żeby z taką świętą żoną, tak się obchodził — i oto:

EPILOG.

Na ławie oskarżonych przed Sądem Grodzkim zasiadł Józef Milecki pod zarzutem grożenia śmiercią małżonce, Marii Mileckiej.

Przewód sądowy ustalił, że małżonkowie żyli w przykładowej zgodzie dokąd się nie sprowadziły w sąsiedztwo siostr Frontkowskich, dwóch starych panien, z którymi Milecka odrazu się zaprzyjaźniła gorąco.

Tak mi zbuntowały żonę, że nie mogłem dłużej wytrzymać, a w złości to i coś powiedzialem tłumaczyć się oskarżony, ale za bić jej nie miałem zamiaru.

Sąd Mileckiego uniewinnił. Mimo to jednak małżonkowie rozeszli się na zawsze.

Zeznania sześciu dziewczynek zgubiły niemoralnego rolnika.

Z Mogilna donoszą: Głośna była w Mogilnie i okolicy afera obyczajowa rolnika 47-letniego Stefana Jabłońskiego w Czarnotulu. Jabłoński mimo że był żonaty, upodobał sobie również inne kobiety, a nawet małoletnie dziewczęta, które

re zwabił do swej zagrody, gdzie dopuszczał się wobec nich czynów niemoralnych. Brudne sprawy rolnika wyszły na jaw i policja aresztowała Jabłońskiego. Zwrotność stanął przed dwoma miesiącami przed sądem okręgowym. W czasie rozprawy oskarżony symulował obłąd. wobec czego sąd rozprawę odroczył. Ponieważ lekarze orzekli, że Jabłoński jest zdrow, odbyła się rozprawa, na której przesłuchano 6 dziewczynek w wieku od 8 do 11 lat. W wyniku rozprawy sąd skazał Jabłońskiego na karę 6 miesięcy bezwzględnej więzienia.

S. DALBERG. Dusza pokutująca.

Pani Cahier, przetrząsaj rano oczy, zerwała się z łóżka i tak jak stała pobiegła do sąsiadki. Minę miała do tego stopnia wzburzoną, że ta zerwała się na jej widok na równe nogi: — Na miłość boską, co się stało? — wybelkotała przerażona — jeszcze pani nie widziałam w podobnym stanie!... — Czy możliwe?... Nic pani nie słyszała?... Niedowierzająco zapytała pani Cahier, zamykając drzwi. — O czym pani mówi? Nie rozumiem, ale strach mnie ogarnia!... Pani Cahier podeszła blisko i, nachyliwszy się do ucha żony konduktora autobusów miejskich, szepnęła: — Słyszeliśmy dzisiaj z mężem duszę pokutującą! — Pani Voisin skamieniała. — Duszę pokutującą?... — powtórzyła jak echo. — Gdzie? — Odchodząca od zmysłów pani Cahier ciężko usiadła na podsuniętym jej gościńcu i krzesała. — Przez całą noc, ja i Euzebiusz, nie mrużyliśmy oka. Jeszcze się teraz trzęsę! Ach, niech pani sobie wyobrazi, świętej pamięci nieboszczyk Pardi'ta... — Co?! — Zjawiał się dzisiaj nocą. — Chyba się państwu przyśniło. To nie

może być! — Jak tu żywa stoję, przysiąc mogę na wszystkie świętości, że słyszeliśmy jego głos. — Gdzież on był? — W pokoju żony, ma się rozumieć. Klócili się, jak wściekli. A po tym on zaczął ją katować, wymyślając od ostatnich, zupełnie jak za życia. Ona, biedaczka, próbowała się bronić, płakała, zawodziła... — Och!... — I tak, aż poki sobie nie poszedł. Konduktorowej mowę odjęło. Długą chwilę siedziała bez ruchu, szcękając zębami ze strachu. — Gdy wreszcie zdołała się opanować, zbudziło się w niej niedowierzanie. — Czy jednak się to wszystko państwu nie przywidziało? — zaryzykowała pytanie. Czytałam niedawno w jednej gazecie, że to się zdarza najspokojniejszym i najinteligentniejszym osobom. Sama się nawet bałam przez jakiś czas żeby mi się coś niby to nie pokazało. A może pani z mężem za dużo się wczoraj najedli na kolację, i przez to sen mieli niespokojny?... — Pani Cahier zerwała się, jak struna, obrażona do głębi duszy. — Mówię szczerą prawdę — odezwała się wyniośle — a pani wolno nie wierzyć. W każdym bądź razie, dzisiaj z wieczora będziemy czuwać z Euzebiuszem. Żegnaj. Idę do siebie. — Niechże się pani nie gniewa, kocha na pani — poruszyła się sąsiadka — Ja

też dziś... O której godzinie się to działo? — Jasna rzecz, że o północy. Każdy wie, że to godzina duchów. Niech pani zostawi otwarte okno, ręczę, że będzie slychać, chyba, że pani z mężem będą chcieli przyjść do nas? Mam zamiar poprosić także Piotrowit i pannę Pulcherię z dołu. — Nie wiem, jak mąż — odrzekła zaproszona — ale ja przyjdę na pewno! — Już przed jedenastą w mieszkaniu państwa Cahier'ów trudno było się obrócić. Wszyscy podnieceni i zaleknieni, z biciem serca czekali na zjawę z zaświatów. Punktualnie o jedenastej piętnaście w pokoju wdowy-lokatorki zabłysło światło. Na matowych szybach oszklonych drzwi widać było wyraźnie sylwetkę krzątającej się otyłej osoby. Dostrzeżono, iż zaczyna się rozbiierać. Po chwili stwierdzono, że wlo żyła długa, szeroką nocną koszulę i w tejsz chwili zgasiła lampę. — Kobiety trwożliwie przysunęły się do małżonków, mocno trzymając ich za rękę. Wybiło wół do dwunastej. — Jak państwo myślą, czy przyjdzie dzisiaj! — odezwał się ktoś wśród głuchego milczenia, panującego dokoła. — Cicho!... Cicho!... — rozległy się przyciszzone szepty. — Słychać było tylko przyspieszone oddechy i ciężkie westchnienia. — Czas płynął powoli, minuty zdawały się wiekiem. Nareszcie jednak północ nastąpiła. Na dźwięk bijącego wolno zegara serca do słownie zamary.

12 rozpraw sądowych filatelistów BEZWARTOŚCIOWE KOPERTY.

Z Torunia donoszą: Przed Sądem Grodzkim toczyła się rozprawa karna aż w 12 wypadkach przeciwko 17-letniemu Edmundowi Michalskiemu, za mieszk. przy ul. Klonowicza 19. Michalski mimo młodego wieku okazał się bardzo po myślowym oszustem, czerpiącym poważne zyski z filatelistyki.

Jak wynika z przeprowadzonych rozpraw, Michalski znając adresy znanych filatelistów krajowych i zagranicznych, pisywał do nich listy, w których proponował drogą wymiany, względnie po prostu drogą transakcji handlowej kupno wartościowych znaczków.

Transakcje te udawały mu się, tylko ni gdy nie dotrzymał on umowy, jaką proponował w liście. Michalski zaproponował za granicznemu filateliście kupno znaczków polskich bardzo wartościowych za pobranie.

Znaczki te, według jego oceny miały kosztować blisko 200 zł. Gdy filatelista zgodził się na warunki, Michalski wysłał mu

kilka kopert ze starymi, bezwartościowymi znaczkami. Pieniądzy jednak nie otrzymał, gdyż filatelista po otworzeniu kopert i stwierdzeniu co zawierają, natychmiast dał znać władzom polskim, które pieniądze wstrzymały i odesłały zagranicę. Nic też dziwnego, że po takiej „transakcji handlowej” sprawki wyszły na jaw i młodym oszustem zainteresowały się władze bezpieczeństwa.

Ogółem oskarżony pobrał od filatelistów polskich i zagranicznych 173 złote i 63 grosze w gotówce, 619 zł. 30 gr. w znaczkach polskich i znaczkach zagranicznych, wartości 402 marek niemieckich. Michalski swymi sztuczkami naciągnął filatelistów polskich, niemieckich i szwajcarskich. Na rozprawie nie przyznał się do oszustwa i twierdził, iż znaczków nie wysyłał za granicę dlatego, że „ich pod ręką jeszcze nie miał”.

W wyniku 12 rozpraw, młodociany oszust skazany został na umieszczenie w zakładzie poprawczym aż do pełnoletności.

Niesumienny administrator majątku sprzeniewierzył 16 tysięcy złotych.

Ze Starogardu donoszą: W listopadzie ubiegłego roku wywołało w okolicy sensację aresztowanie znanego rolnika Augustyna Sowy, administratora majątku Półko w powiecie tczewskim, który jest właścicielem Seminarium Duchownego w Pelpinie.

Obecnie Sowa stanął przed sądem Okręgowym, oskarżony o to, że w czasie od 1924 r. do listopada 1937 r. przywłaszczył sobie jako administrator majątku Półko kwotę 16,000 zł. Ponadto akt oskarżenia zarzuca Sowie namawianie ksiązkowego majątku do fałszowania kwitów.

Na ławie oskarżonych zasiadł również ksiązkowy majątku Paweł Mueuer.

Na rozprawie sądowej oskarżeni do winy nie przyznają się. Oskarżony Sowa, o-

świadczą, że zobowiązanie zwroczenia Kurii Biskupiej 16,000 zł. podpisał z obawy przed aresztowaniem. Przesłuchany w charakterze świadka ks. prałat dr. Dąbrowski zeznaje, że na ślady nadużyć natrafiono na podstawie pisma nieznanego autora. Początkowo stwierdzono nadużycia na kwotę 8,000 zł. Chcąc sprawę załatwić ugodowo przeprowadzono z oskarżonym Sową pertraktacje, w wyniku których Sowa w kancelarii syndyka Kurii Biskupiej złożył zobowiązanie zwroczenia 16,000 zł.

Po przesłuchaniu ks. infułata Bartkowskiego z Pelpina sąd sprawę odroczył w celu zawiadzenia dalszych świadków.

NIEDZIELA, 25 WRZEŚNIA. Warszawa I (Raszyn) i inne Rozgłoszenie Polskie.

RADIO-KĄCIK.

SOBOTA, 24 WRZEŚNIA. Warszawa I (Raszyn) i inne Rozgłoszenie Polskie.

- 15.15 Stuchowski dla dzieci: „Twoi koledzy z całej Polski”
- 15.45 Wiadomości gospodarcze
- 16.00 Koncert rozrywkowy w wykonaniu orkiestry Rozgłośni Poznańskiej
- 16.45 Grotoskowe obyczaje — felieton (z Poznania)
- 17.00 Muzyka taneczna
- W przerwie: Program na jutro
- 18.00 Nasz program
- 18.10 Koncert kameralny — z Poznania
- 18.45 Fragment z „Pana Tadeusza” — recytacja
- 19.00 Pięć pieśni w wykonaniu Tatiany Noller — Mazurkiewiczowej
- 19.20 Pogadanka aktualna
- 19.30 Koncert rozrywkowy w wykonaniu kapeli ludowej Feliksa Dzierżanowskiego oraz chóru PR.
- 20.00 Audycja dla Polaków za granicą
- 20.45 Dziennik poranny
- 20.55 Pogadanka aktualna
- 21.00 Audycja dla wsi
- 21.10 Dalszy ciąg koncertu rozrywkowego
- 21.50 Wiadomości sportowe
- 22.00 Godzina niespodzianek — z Poznania
- 23.00 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, komunikat meteorologiczny
- 23.05—23.55 Program Warszawy II.
- Łódź, jak Raszyn, oraz: 14.15 Łódzkie wiadomości giełdowe 14.20 Muzyka obładowa — płyty 17.00 Nowe nagrania rozrywkowe — płyty 17.30 Wiadomości sportowe lokalne 17.35 „Wykorzystana okazja” — felieton 17.50 O wszystkim po troszku 17.55 Odczytanie programu 21.00 „Pozory mylą” — czyli „O istotnej wartości człowieka” — felieton

- 7.15 Pieśń „Pod Twoją obronę”
- 7.20 Koncert poranny w wykonaniu orkiestry Rozgłośni Wileńskiej
- 8.00 Dziennik poranny
- 8.15 Audycja dla wsi
- 9.15 Transmisja z Częstochowy uroczystości zlotu Katolickiego Związku Młodzieży Męskiej
- 11.45 Przegląd kulturalny
- 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa
- 12.03 Poranek symfoniczny w wykonaniu orkiestry Polskiego Radia
- 13.00 „Książki mojego dzieciństwa” — szkic literacki Marii Dąbrowskiej
- 13.15 Muzyka obładowa — z Poznania
- 15.00 Audycja dla wsi
- 16.15 Komedja Aleksandra Fredry pt. „Brytan Bry” (ze Lwowa)
- 17.05 Koncert rozrywkowy
- W przerwie około g. 17.55: Chwila Biura Studiów
- 18.50 Transmisja z uroczystości 15-lecia LOPP, z poświęcenia szkoły powszechnej w Chorzele i oraz ze Święta Kolejarzy w Radomiu
- 19.50—19.55 Przerwa
- 19.55 Reportaż przed transmisją z Lozanny
- 20.00 Recital fortepianowy w wykonaniu Iannacego Paderewskiego — z Lozanny
- 20.45 Przegląd polityczny
- 20.55 Dziennik wieczorny
- 21.05 „Ta - joj” — wesola audycja (ze Lwowa)
- 21.40 Transmisja ze stadionu Wojska Polskiego w Warszawie fragmentów między państwowego meczu piłkarskiego Polska — Jugosławia o puchar Karola Piotra II (zdjęcie dźwiękowe) oraz wiadomości sportowe z Rozgłośni P. R.
- 23.00 Piosenki w wykonaniu Janiny Kay - Kuczyńskiej i Mieczysława Fogga
- 23.10 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, komunikat meteorologiczny
- Łódź, jak Raszyn, oraz: 8.35 Kwadrans melodji ludowych — płyty 8.50 Gra zespół harmonistów (z Warszawy) 9.10 Odczytanie programu 11.45 Na horyzoncie łódzki — felieton

Tł. Kw.

SPORT.

Łatwe zwycięstwo bokserów I.K.P. Wyniki meczu o mistrzostwo okręgu

Międzyklubowy mecz bokserów i drużynowe mistrzostwo okręgu I.K.P. — Wima zakończył się wysokim zwycięstwem I.K.P. w stosunku 12:4. Drużyna Konarszewska nie przegrała właściwie ani jednej walki, a straciła cztery punkty walkowerami, nie miała bowiem reprezentantów w piórkowej i ciężkiej. Przed meczem stan punktów wyglądał 4:2 dla Wimy, która znowu straciła w muszej 2 pkt. na wadze.

Pod względem technicznym, mecz był mierny, a poza tym nawet mało ciekawy. Z sześciu walk — cztery zakończyły się przed czasem.

W muszej Szwed (I.K.P.) w spotkaniu towarzyskim pokonał pewnie Blasińskiego.

W koguciej, Popielaty (I.K.P.) wygrał przez k. o. w drugiej rundzie z Plutą, którego celnie trafił w szcękę.

W lekkiej, Kowalewski (I.K.P.) wygrał w drugiej rundzie k. o. z surowym jeszcze Szeferem.

W półśredniej, Taborek (I.K.P.) walczył mało czysto, niemniej jednak wygrał zasłużenie (choć minimalnie) z dobrze zapowiadającym się Olejnikiem.

W średniej, Trojanowski (I.K.P.) w spotkaniu z Owczarkiem uległ kontuzji, a że do momentu przerwania walki miał przewagę, otrzymał zasłużone zwycięstwo.

W piórkowej, Sawiński (Wima) w spotkaniu z Pietrzakiem, miał pierwszą rundę wygraną, ale do następnej... już nie stanął miał dość!

Sędziował w ringu p. Sierota Edm. Punktował pp. Sierota S., Meyer i Wrocławski. Komplet sędziowski miał łatwe zadanie, które spełnił na ogół dobrze.

Na torze, na ringu i na boiskach Program imprez sportowych

Kalendarzyk sportowy na dzień dzisiejszy i jutrzejszy przewiduje w Łodzi następujące imprezy sportowe:

SOBOTA.

PIŁKA RĘCZNA. Na boiskach I.K.P., LKS, Zjednoczone o godz. 16-ej: zawody szczyptorniaka żeńskiego o nagrodę ŁOZPR.

TENIS. Na kortach Makabi przy ulicy dr Sterlinga 2; pierwszy dzień meczu towarzyskiego Makabi — Wima.

NIEDZIELA:

KOLARSTWO: Na torze w Helenowie o godz. 15-ej międzynarodowe mistrzostwa Łodzi przy udziale czołowych kolarzy niemieckich, duńskich i polskich.

PIŁKA NOŻNA: Mecze o mistrzostwo klasy A: na boisku WKS o godz. 11-ej WKS — Zjednoczone; na boisku Wimy o godz. 11-ej: Wima — LZSG; w Pabianicach na boisku Sokoła o godz. 11-ej: Sokół — PTC i o godzinie 15.30 Burza — Sokół (Zgierz). Na boisku LKS-u przy Al. Unii o godz. 15-ej: turniej blyskawiczny drużyn robotniczych.

BOKS: W sali KP Zjednoczone przy ulicy Przędzalnianej 68 o godz. 11.30 mecz o mistrzostwo klasy A: Zjednoczone — Geyer. W sali Filharmonii przy ulicy Narutowicza 20 o godz. 12-ej mecz o mistrzostwo klasy A: Hakooah — Krusche Ender.

TYLKO 400 DOLARÓW zarobił Chmielewski na meczu z Brandonem. Ostatnią walką Chmielewskiego z Murzynem Brandonem przyniosła Polakowi 400 dol. czystego dochodu.

W następnych walkach Chmielewski ma mieć zapewnione 20 procent ogólnego dochodu z tych meczów.

Menażer Chmielewskiego Stanisław Zbyszko Cyganiewicz, oświadczył, że już w nadchodzącym sezonie zimowym Chmielewski winien zarobić ponad 1000 col. Ze względu na zranienie (w meczu z Brandonem) Chmielewski musiał przełożyć zakontraktowane przez siebie w przyszłości mecze na październik.

A gdzie to 20 tys. dolarów, o których mówiło się w Polsce?

LEKKA ATLETYKA: Na stadionie LKS-u przy Al. Unii o godz. 15-ej: turniej drużyn robotniczych: Łódź — Śląsk — Skra (Warszawa). W Pabianicach na boisku KE o godz. 10-ej mecz towarzyski: Krusche Ender — I.K.P.

PIŁKA RĘCZNA: Na boiskach KP Zjednoczone i I.K.P. o godz. 16-ej: dalsze rozgrywki szczyptorniaka żeńskiego o nagrodę ŁOZPR. Na boisku LKS-u o godz. 9.30 rano mecz treningowy dwóch teamów przed ustaleniem reprezentacji Łodzi na mecz z Warszawą.

BEZ ŁODZIAN lista najlepszych kolarzy - szosowców. Ustaloną została oficjalna lista najlepszych polskich kolarzy na podstawie tegorocznych 3-krotnych mistrzostw szosowych. Przedstawia się ona następująco:

1) Kapiak Józef 70 pkt., 2) Kapiak M. 3) Kielbasa (wzyszy z Warszawy) po 30 pkt., 4) Wandor (Kraków), 5) Borowski (War.) po 25 pkt., 6) Duda (Kraków), 7) Wyglenda (Chorzów) po 20 pkt., 8) Frankowski (Kr.), 9) Wasilewski (Warszawa) po 15 pkt., 10) Jaźwiec, 11) Wrzesiński, 12) Janik, 13) Świeżak, 14) Bienko, 15) Rurański.

Listę uważać należy za czysto teoretyczną gdyż brak na niej zawodników tej miary, co Starzyński, Olecki, brak również kolarzy łódzkich.

Nie mniej jednak pierwszego na liście Kapiaka Józefa należy uważać za najlepszego polskiego szosowca.

ZAWODY STRZELECKIE Z. O. R. W niedzielę, dn. 25 bm. na wszystkich strzelnicach łódzkich odbędzie się strzelania dla oficerów rezerwy członków ZOR. Będzie to zaprawa i eliminacja przed zawodami o mistrzostwo Kół.

Początek strzelań o godz. 9-ej rano.

WYŚCIG O NAGRODĘ „STOMIL” W czasie niedzielnych zawodów kolarskich na torze w Helenowie, rozegrany zostanie wyścig na dystansie 2000 mtr. w konkurencji krajowej o nagrodę firmy „Stomil”. Zwycięzca otrzyma piękny kosztowny kryształ. Ponadto nagrody otrzymają zawodnicy, którzy zajmą miejsca drugie i trzecie.

W wyścigu o nagrodę „Stomil” startować będzie około 20 zawodników. Odbędzie się kilka eliminacji i finał.

4 MECZE MIĘDZYPAŃSTWOWE chce „zrobić” PZLA w roku 1939

Polski Zw. Lekkoatletyczny zastanawia się już nad ustaleniem programu międzynarodowego na rok przyszły. Trzy mecze między państwowe męskie uważa za konieczne już nie ma za zakontraktowane, a mianowicie z Francją w Paryżu, z Węgrami w Budapeszcie i z Niemcami w Warszawie. Ponadto pu-

stanowiono zaprosić do Polski reprezentację Włoch.

Ze względu na przeciążenie kalendarzyka mecz z Estonią, Norwegia i Rumunia, projektowane przez naszych przeciwników przypuszczalnie do skutku nie dojdą. Możliwe jest jedynie urządzenie meczu Polska — Rumunia — Rumunia w Łwowie.

Ważnym wydarzeniem będą międzynarodowe zawody PZLA z okazji 20-lecia istnienia związku. Projektowane jest sprowadzenie szeregu czołowych zawodników zagranicznych z różnych państw, m. in. z Finlandii, Norwegii, Estonii, Węgier, Niemiec, Szwecji itd. Zawody te organizowane byłyby łącznie z posiedzeniem komitetu europejskiego Międzynarodowej Federacji Lekkoatletycznej.

Jeśli idzie o lekką atletykę kobiecą, to projektowane są na rok przyszły trzy mecze, a mianowicie z Holandią, Włochami i Niemcami.

Sport w kilku słowach.

— W niedzielę, dnia 25 bm. odbędzie się na stadionie LKS-u przy Al. Unii w ramach zlotu młodzieży robotniczej ciekawy turniej lekkoatletyczny między reprezentacją robotniczą Łodzi, reprezentacją Śląska i warszawską Skrą. Turniej rozpocznie się o godzinie 15-ej. Równocześnie na boisku piłkarskim rozegrany zostanie blyskawiczny turniej piłkarski, w którym przez drużyn robotniczych Łodzi, wezmą udział drużyny Piotrkowa, Tomaszowa, Zdunskiej Woli, Pabianic i t.d.

— Jak się dowiadujemy, na międzynarodowy mecz piłkarski Polska — Jugosławia wyjeżdża z Łodzi do Warszawy pociągiem popularnym zorganizowanym przez ŁZOPN około 1000 osób.

— Zarząd Łódzkiego Okręgowego Związku Atletycznego czyni do meczu zapasniczego Łódź — Rzym b. staranne przygotowania. Mecz odbędzie się w Łodzi definitywnie we wtorek, 4 października w sali Polskiej YMCA przy ulicy Traugutta. Początek meczu wyznaczono na godzinę 20-tą. Reprezentacja Rzymu będzie się składać z tych samych atletów, którzy dwa dni przed tym t.j. 2 października walczyli będą w Poznaniu jako reprezentacja Włoch z reprezentacją Polski. Drużyna włoska wystąpi w Łodzi w następującym składzie: Bertolli, Gavelli, Romagnoli, Tozzi, Scioschi, Gallegati, Silvestri, Donati. Kierownikiem drużyny będzie prezes p. Barisono i członek zarządu włoskiego zw. atletycznego, p. Perondi. Zapasnicy włoscy, którzy gościć będą w Łodzi, należą do ekstraklasy światowej.

— W motocyklowych międzynarodowych wyścigach o „Grand Prix Polski”, które odbędą się w niedzielę w Warszawie, wezmą udział z wodnicy łódzcy.

— Wyścig szosowy o nagrodę przedchodnią Zarządu Miejskiego odbędzie się 2 października na autostradzie warszawskiej i rozpocznie się o godz. 8-ej rano. Wyścig odbędzie się na dystansie 100 km.

stanowiono zaprosić do Polski reprezentację Włoch.

Ze względu na przeciążenie kalendarzyka mecz z Estonią, Norwegia i Rumunia, projektowane przez naszych przeciwników przypuszczalnie do skutku nie dojdą. Możliwe jest jedynie urządzenie meczu Polska — Rumunia — Rumunia w Łwowie.

Ważnym wydarzeniem będą międzynarodowe zawody PZLA z okazji 20-lecia istnienia związku. Projektowane jest sprowadzenie szeregu czołowych zawodników zagranicznych z różnych państw, m. in. z Finlandii, Norwegii, Estonii, Węgier, Niemiec, Szwecji itd. Zawody te organizowane byłyby łącznie z posiedzeniem komitetu europejskiego Międzynarodowej Federacji Lekkoatletycznej.

Jeśli idzie o lekką atletykę kobiecą, to projektowane są na rok przyszły trzy mecze, a mianowicie z Holandią, Włochami i Niemcami.

CORAZ WIĘCEJ AMATORÓW na igrzyska olimpijskie w 1944 r.

Kanada postanowiła ubiegać się o organizację igrzysk olimpijskich w 1944 r. Należy zaznaczyć, że o te igrzyska ubiegają się również: Anglia, Węgry, Belgia i Grecja. Szanse Kanady są o tyle nie wielkie, że już w r. 1932 odbyły się igrzyska za Oceanem (w Stanach Zjednoczonych), co pociągnęło za sobą olbrzymie koszty dla państw europejskich.

Największe szanse zdobywają igrzysk w 1944 r. dla siebie mają Anglia i Grecja.

ODJAZD AUTOBUSÓW LWEK D. PIOTRKOWA I SULEJOWA

Z dworca przy ul. Wólczańskiej 232/4 odchodzi o godz. 6.10, 7.30, 8.30, 9.30, 11.00, 13.00, 15.00, 16.30, 18.00, 19.00, 20.00 i 21.00. Dogodne połączenia do Krakowa i Katowic.

Co nas po pracy rozweseli?

- CASINO — Ludzie za mgłą.
- CORSO — Córka Szanghaju.
- EUROPA: — Przygodny Robin Hood.
- GRAND KINO: — Druga młodość.
- IKAR: — Huragan.
- JAR — Na scenie: Nasze podwórko; na ekranie: Noc przed bitwą.
- METRO: — Zawiniąt.
- MIMOZA: — I. Przedziwne kłamstwo Niny Petrówny; II. Brutal.
- MIRAŻ: — Dunia.
- OSWIATOWE: — Znachor.
- PALACE: — Pobożne kłamstwo.
- PRZEDWIOŚNIE: — Narodziny gwiazdy RIALTO: — Zdrajca.
- RAKIETA: — Kobiety nad przepaścią.
- SLONCE: — Znachor.
- STYLOWY: — Meksykańskiej Noce.
- TON — Ostrożnie z miłośnią.
- URANIA: — I. Władczyni dżungli, — II. Kłeska białego kobry.
- ZACHĘTA: — I. Władca; II. Grzesznik mimo woli.

Życie ekonomiczne

BAWELNA.
Notowana z dnia 23 września.
NOWY JORK: loco 8.25, październik 7.82—83, listopad 7.84, grudzień 7.87, styczeń 7.88, luty 7.89, marzec 7.91, kwiecień 7.88, maj 7.85—86, czerwiec 7.84, lipiec 7.84
Upper: loco 6.12, wrzesień 6.05, październik 6.02, listopad 6.00, styczeń 5.95, marzec 5.95, maj 5.98, lipiec 5.98
BREMA (kursy kupna): loco 9.99, październik 9.15, grudzień 9.39, styczeń 9.49, marzec 9.68, maj 9.73, lipiec 9.78

Waluty, dewizy i akcje

PAPIERY PAŃSTWOWE — NIEJEDNOLICIE.
Dział papierów państwowych cechował nastroj zmienny, przy dość ożywionych obrotach. Z promiennie Dolarówka zwyżkowała o 25 gr. 3-proc. Poł. Inwestycyjna i emisji obniżyła się o 88 groszy, 2 emisji o 1 zł, a serie i emisji nabywano po cenie o 50 groszy podwyższonej.

SLABSZE OSOBIENIE DLA PRYWATNYCH PAPIERÓW LOKACYJNYCH.
Obroty listami zastawnymi były umiarkowane, przy słabszej na ogół tendencji.

PAPIERY PROCENTOWE.
Poł. Inwestycyjna i emisji 82.50, 1 emisji serie 92.00, 2 emisji 83.00, Dolarowa 3 serii 42.00, Konsolidacyjna 1936 r. 65.50, Konwersyjna 1924 r. 69.00, Wewnętrzna Pożyczka Państwa 1937 roku 64.25, 7% L. Z. Państwowego Banku Rolnego 83.25, 8% L. Z. Państwowego Banku Rolnego 94.00, 7% L. Z. Banku Gosp. Krajowego 2—7 em. 83.25, 8% L. Z. Banku Gosp. Krajowego 1 emisji 94.00, 7% Obl. Kom. Banku Gosp. Kraj. 2—3 em. 83.25, 8% Obl. Kom. Banku Gosp. Kraj. 1 emisji 94.00, 5 1/2% L. Z. Banku Gosp. Krajow. 1 emisji 81.00, 5 1/2% L. Z. Banku Gosp. Krajow. 2—7 em. 81.00, 5 1/2% Obl. Kom. Banku Gosp. Kraj. 1 emisji 81.00, 5 1/2% Obl. Kom. B. Gosp. Kr. 2—3 i 3N em. 81.00, 5 1/2% Obl. Kom. Banku Gosp. Kraj. 4 em. 81.00, Ziemskie w Warszawie 1924 r. (gwarc.) wartość kuponu 60.49, Ziemskie w Warszawie 5 serii 64.00, m. Piotrkowa 1933 r. 72.00, m. Lublina 1933 r. 61.00, m. Piotrkowa 1933 r. 62.00

AKCJE — PRZEWAŻNIE SŁABSZE.

Zainteresowanie papierami dywidendowymi było w dalszym ciągu duże, przedmiotem obrotów były ofcjalne były siedem gatunków akcji.
Bank Polski 125.00, Kukier 37.75, Węgiel 34.75, Lilpop 85.25, Modrzejów 18.50, Ostrowiec s. B 61.00, Starachowice 41.75

GIEŁDA ZBOŻOWA.
WARSZAWA, 24.9. — Urzędowa ceduła r. zbożowa — towarowej za 100 kg, za towar standardowy lub średniej jakości, przytętuł w Warszawie, w handlu hurtowym przy dostawie bieżącej:
Pszensica czerwona skłista 21.75 — 22.25, jednolita 20.50 — 21.00, bierzana 20.00 — 20.50, żyto I st. 14.00 — 14.50, mąka pszenna gat. I wyc. 30-proc. 39.00 — 42.00, 50-proc. 35.50 — 38.50, mąka żytnia gat. I 50-proc. 25.25 — 26.00, 65-proc. 23.50 — 24.25, mąka razowa 95-proc. 19.00 — 19.50

POZNAN, 24. 9. — Urzędowa ceduła giełdy zbożowej — towarowej w Poznaniu.
Ceny orientacyjne: pszenica 18.75 — 19.25, żyto 13.25 — 13.75, mąka pszena gat. I wyc. 30-proc. 35.75 — 36.75, 50-proc. 32.75 — 33.75, mąka żytnia gat. I 50-proc. 23.00 — 24.00, 65-proc. 21.50 — 22.50

Jutro na obiad:

Barszcz burakowy czysty z uszanki, pieczeń cielęca z jarzynką, omlet z konfiturami.

WINSZUJEMY
Jutro Kieofasowi.
Wschód słońca 5.25
Zachód — 17.29.
Długość dnia 12.04
Ubyło — 4.09.
Tydzień 39.

Komu się szczęście uśmiechnęło?

Pełna tabela wygranych, I CIĄGNIENIE.
Milion zł. 92055.
20.000 zł. — 43796.
10.000 zł. — 21858 119475.
4.000 zł. — 56467 67372 90133 92028.
2.000 zł. — 553 7630 26090 30313 34273 39755 74062 82704 104678 106936 122122 123700 128520 131968 143967 144189 149738 155914 155923.
1.000 zł. — 3045 5325 9809 12008 25535 29215 34352 38582 42261 48448 48966 53847 54244 54833 55175 67429 72573 78419 78571 86433 88154 89037 97087 106761 110209 113482 127572 130667 130844 147126 153667 153957 153940 150004 151391 155910.

50033 43 57 195 271 494 510 75 97 622 703
51251 89 548 646 63 884 997 52066 17 385 422 704
41 959 78 53085 144 258 455 609 787 860 82 912
54112 22 556 623 6 843 77 55118 201 76 85 85 376
416 77 549 79 88 617 916 560203 311 456 553 658
61 734 910 57389 413 715 872 922 58108 428 613
69 703 887 901 59102 316 620 422 923 55 61 900 80
699 60020 3 835 907 39 61241 65 301 431 79 529 637
927 62052 7 189 263 326 61 475 566 620 90 734
650 92 9 150 61 732 34 87 64087 107 91 266 374 513
37 652 738 89 900 65072 112 244 308 53 64 82 513
659 754 837 66 66001 23 50 414 66 70 196 661 5
810 23 67159 242 502 639 801 96 68133 239 536 50
77 834 47 950 69015 473 95 556 62 73 625 726 832
991

73 686 706 47 876 126061 161 328 96* 447
93 603 79 724 59 73 6 931 127270 396 619
763 808 12 60 997 128006 64 84 204 478
574 691 772 877 80 129085 172 467 68 641
779 856 69 927.
130082 135 56 276 428 718 77 939 131004
231 65 301 10 411 887 957 132044 135 445
521 960 133095 244 309 94 598 858 134222
709 908 135134 265 632 919 136289 480 544
629 894 914 33 53 137363 590 745 99 138162
64 252 519 87 655 855 906 42 139151 485
838 74.
140143 135 66 75 919 141083 88 160 469
516 657 968 142045 65 77 207 307 18 547
645 865 78 143059 168 92 231 7 304 434
522 718 144312 24 45 718 901 145080 94
157 88 370 413 600 922 33 146038 142 74
269 357 409 522 623 727 55 75 147017 24
51 309 35 427 51 517 684 733 46 80 860
148008 89 114 211 33 6 98 562 626 869
149033 79 168 274 522 93 691 9.
150114 284 378 548 730 905 70 6 151115
62 205 385 657 88 701 16 86 879 152017
48 111 58 203 16 372 555 685 858 904 5
153154 206 67 97 325 33 468 651 824 904
17 154186 258 592 742 882 92 964 155170
267 355 528 80 634 80 734 156004 195 233
480 573 99 743 55 94 157185 297 345 598

119562 120031 121322 624 123012 579 81 124184
126362 440 692 127086 165 245 501 627 98 761 88
128000 129374 130559 729 67 131158 847 995 133193
349 985 134177 577 135454 859 136151 697 138863
139021 37 230 67 647 702 846 140343 677 143336
589 832 94 144125 252 343 737 145009 89 280 536
1460662 79 794 147329 78 539 148194 431 542 150200
152700 153187 432 86 154070 155776 156110 286 621
762 886 157947 50 158189 218 832 159046 426

Wygrane po zł. 500.—

28 218 59 28 46 63 303 611 64 798 836
963 1048 66 1148 1203 63 67 1344 43 1597
72 2256 80 2430 39 59 2745 2867 3055 64
3450 3526 3770 88 4097 4235 49 4361 71
95 4449 4513 38 80 4675 92 4811 4988 5076
5189 5423 73 92 5532 5633 6483 6953 58
7205 7387 7562 7834 68 8062 8225 87 8441
8570 93 8573 9087 9170 9210 9470 9538
9538 10039 43 95 10423 64 10582 10680
10716 22 10875 10966 73 11094 11119 85
11304 94 11413 28 94 11585 11914 22 51
12207 82 12313 12483 12563 96 12627 43
99 12954 13120 13282 13327 76 87 13434
13546 13619 14287 14442 63 14500 14613
170 14808 20 14981 58 97 15265 15446 78
15642 46 15854 15965 16054 16176 16305
16500 52 16900 17035 17151 17335 85
17508 17683 17760 97 17847 18051 18101
18273 18362 18571 18686 18752 18939 19140
42 63 86 19300 19421 19588 19670 19801
39 19920 20064 20237 20302 49 20582 20704
20894 20944 21086 21101 21303 21457
22183 22373 22440 22603 7 22718 22881
22936 23007 81 23164 23254 23640 23747
23856 81 98 24038 76 24186 24352 24788
24863 24915 22 35 25179 80 25305 25552
26018 20 22 26651 76 26780 26873 27019
71 27333 45 27511 27511 27697 27846
28037 28187 28332 48 28710 28854 29109
30629 3173 31210 23 60 87 97 31377 31495
31860 31917 32187 32326 32478 32954
33458 33856 33941 57 34045 34355 34413
15 34516 34713 34 34832 45 71 34925 35037
48 35 35037 48 35332 60 35665 35759 35804
99 36085 36111 36256 36332 36526 38 36871
36905 39 37162 37294 37303 37539 37
37735 41 73.
38091 105 42 99 434 62 903 61 62 39 189 367
417 98 690 922 46 68 40056 660 832 41 009 180
86 460 600 420 32 77 109 67 239 424 46 737 886
942 43092 96 165 311 565 625 76 778 940 44084
136 56 277 356 610 756 78 946 45054 64 135 98
589 765 845 50 946 46 249 450 611 722 47005
46 406 870 907 61 48067 210 63 70 91 579 923
491114 73 297 420 99 741 92 811 50020 29 921
404 571 670 801 51377 429 574 622 722 34 57
52142 46 233 87 418 645 62 90 53023 82 924 301
427 54016 08 350 54 519 72 956 55067 140 296
439 69 584 762 838 99 56113 92 590 670 850 914
57090 100 95 411 67 596 889 58069142 66 422
44 77 98 634 52966 408 82 674 60053 160 99 268
444 530 81 694 771 859 904 61 61052 104 16
206 330 52 82 410 4 534 84 622 819 621 35 228
69 452 609 745 935 86 6162 555 698 817 64378
702 802 30 50 926 65019 104 7 469 700 844 45

STAWKI.

Wygrane po 250 zł.
16 32 50 114 249 521 88 624 850 1017 26 197
499 667 731 853 926 60 2405 735 96 851 927 3031
73 270 524 64 91 631 34 735 868 5151 85 52 830
617 724 62 913 67 5135 219 42 90 4 400 513 41
85 674 723 831 942 6142 210 371 509 618 924 61
7056 204 436 79 554 63 74 85 89 93 642 61 2

„CZUJĘ SIĘ DOBRZE... Śmierć przyjacielem człowieka

POCIESZAJĄCA KSIĄŻKA.

Zagranicą ukazała się książka p. t.: „Śmierć przyjacielem człowieka”. Zadaniem jest odjęcie ludziom lęku przed śmiercią.

— Łagodnie przychodzi śmierć — pisał autor tej książki — nie tylko wtedy, gdy się u ludzi znajdujących się w podobnym wieku, ale nawet, gdy przychodzi młodo, spowodowana nagłymi wypadkami, nawet po ciężkiej i długiej chorobie, ierć zawsze jest łagodna, przyjazna człowiekowi i nigdy nie jest jego wrogiem.

Kto widział umierającego człowieka, ten chciałby tu zaprzeczyć twierdzeniom autora tej dziwnej, a tak pożytecznej i dobrej książki. Ale ostatnia walka życia ze śmiercią gorzej wygląda dla oczu przyglądającego się jej, aniżeli dla tego, którego śmierć ogarnia. Przed tym życie męczyło go, okrutna choroba powaliła go na łóżko boleści, znosił tysiące cierpień, lecz teraz w chwili kiedy zmęczoną jego głowę przyda dobroczynna śmierć nic już go nie boli. Odchodzi. I częstokroć umierający dziwią się, że ci pozostający na tym świecie płaczą, że on odchodzi, że nareszcie wyzwał się bólu i przechodzących ludzką siłę wytrzymałości cierpień. Ból należy do życia, nigdy nie do śmierci. Rekonwalescent — cierpi nieraz o wiele więcej, aniżeli człowiek, który rozstaje się ze światem. I ten, który umiera, nie czuje tego, nie rozumie tego, bo po prostu zasypia. Pozostaje ostygnięty sen i koniec wchłaniania w siebie spoproszeń i obrazów, ustanie pracy mózgu.

Autor książki, Jerzy Barbarin — Francuz — udowadnia swą tezę, że śmierć zawsze jest łagodną na podstawie szeregu wypadków opowiedzianych mu przez ludzi, którzy jak to się mówi „stali jedną nogą w grobie”. Opowiadania te były zupełnie bez jakichkolwiek sentymentów, poczucie serio i jasno. Psychologiczne i religijne zagadnienia co do istoty śmierci nie zostały poruszone, a chodziło jedynie o udowodnienie, że umierający człowiek więcej jest już na drugim świecie, niż na naszej biednej ziemi i umysł jego jest uspokojony ową słodką nieznaną na ziemi, która daje jedynie śmierć. Przy długich chorobach jest to rzeczą zrozumiałą, ale i przy nagłych wypadkach można tezę tę udowodnić. Śmierć przez utopienie, elektryczne porażenie, zatrucie gazem, zasypanie, eksplozję, zastrzelenie. Upadek z samolotu lub skały, a nawet pogryzienie przez dzikie zwierzęta, stracenie na szubienicy i zatrucie oraz głód, jest tylko dramatyczną i okrutną w naszych wyobraźniach, ale przytomność odbiega bardzo szybko, i człowiek nie czuje cierpień, jest już duchem na drugim świecie, i nie wiele dba o swe marnie ciało. Krzyki, jakie wydaje często na skutek cierpień, to resztki przyzwyczajenia ciała, to odruchy nerwów.

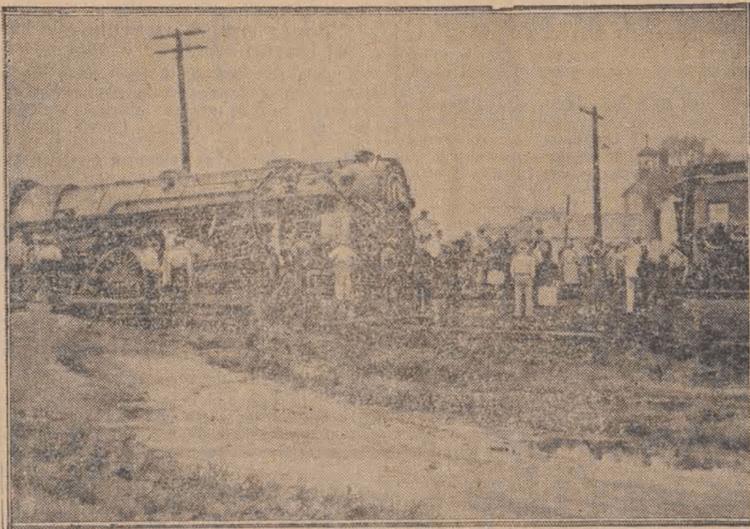
Strach przed śmiercią

najgorszą rzeczą przy śmierci, nie zaś

śmierć sama, czy związany z nią ból. Nawet śmierć na polu walki nie jest taka straszna, jak my to sobie wyobrażamy. Jak że pocieszające jest dla każdego człowieka zdanie, jakie zawiera ostatnia stronica książki: „Umierający jest cichy i spokojny, nie

cierpi już, prawie że śpi, śni o dniach minionej przeszłości, co wynika ze słów, wyrywających się z jego ust. Pytam się go jak się czuje, odpowiada z trudem; słowa są raczej szeptem nikiem: „Czuję się dobrze, bardzo dobrze...”

Katastrofa kolejowa w Stanach Zjednoczonych.

W stanie Wisconsin wydarzyła się katastrofa kolejowa. Wskutek uszkodzenia toru przez powódź zatrzymał się pociąg pasażerski. Zderzający za nim drugi pociąg najechał na stojące wagony, wskutek czego kilkanaście osób odniosło ciężkie rany.

Góra Bielawskiego CIEKAWY ODKRYCIE DWU POLAKÓW.

Historyk Zjednoczenia Polsko - Rzymsko - Katolickiego, Mieczysław Haiman, doniósł, że dwaj Polacy w San Francisco, Błonski i Bardziński odkryli, że w okolicy Łos Gatos w Kalifornii znajduje się góra Bielawskiego „Mount Bielawski”.

O górze tej znaleźli oni niedawno temu wzmiankę w gazecie amerykańskiej, donoszącej o wypadku samochodowym. Zaczęli więc mozolne badania, co do historii tej góry, aż wreszcie w miejskiej bibliotece w San Francisco znaleźli książkę Heleny Modrzejewskiej pod tyt. „Memories and Impressions of Helena Modjeska”, zawierającą nieco szczegółów o Bielawskim, oraz jedną mapę, na której była oznaczona Mt. Bielawski.

Z książki Heleny Modrzejewskiej do-

wiedzieli się, że Kazimierz Bielawski był kapitanem inżynierii w armii austriackiej. Widząc rzeź szlachty polskiej w 1846 roku, jaką Austria wywołała w Małopolsce kapitan Bielawski porzucił służbę w armii austriackiej i przybył do Ameryki i w roku 1850 osiadł w Kalifornii. Znalazł zajęcie w U. S. Land Office jako inżynier i do końca pomiarów góry, która nie była zmierzona. Po dokonaniu tych pomiarów nazwał tę górę swym imieniem, co też zostało odpowiednio zarejestrowane w księgach kalifornijskich.

Szczegóły te posłano do odnośnego biura ażeby z historią góry Bielawskiego i życiorysem Polaka, który oddał wielkie usługi Kalifornii, zapoznało się bliżej społeczeństwo amerykańskie.

Robaki u dzieci powodują anemię.

Anemia u dzieci często jest spowodowana przez robaki w kiszki i wypędzenie robaków może ten rodzaj anemii wyleczyć.

Nieregularny tryb życia, za mało snu i odpoczynku, nieodpowiednie odżywianie — wszystko to może spowodować rozwinięcie się anemii i u dzieci. Dzieci anemiczne są blade, łatwo się męczą, nieraz mają trudności w nauce.

Nie trzeba przemęczać nauką dzieci anemicznych. Trzeba dbać, żeby się wysypiały i trzeba je dobrze i odpowiednio odżywiać, dając im dużo świeżych jarzyn i owoców.

Usunięcie przyczyny anemii jest pierwszym punktem w leczeniu. Lekarstwa zawierające żelazo, arsenik i fosfor — pomagają do odbudowania krwi.

WYDOBYWANIE RUDY URANOWEJ odbywa się przy 58-stopniowym mrozie. Jednoroczne kontrakty robotników

Rad jest ciałem, które nie tylko odegrało rewolucyjną rolę w dziejach czystej nauki, ale które nadto oddaje wielkie usługi w lecznictwie, szczególnie jako środek służący do zwalczania raka. Zapasy radu, jakie posiadamy, są tak znikome, a produkcja jego tak kosztowna, że nie dziwnego, iż to tak poszukiwane ciało stoi wysoko w cenie. Dzięki jednakże odkrywaniu nowych i coraz obfitszych pokładów surowca radowego i dzięki coraz bardziej doskonalącym się metodom wydobywania zeń radu, cena tego pierwiastka, która początkowo wynosiła 180.000 dolarów za 1 gram spada obecnie do 25.000 dolarów.

Rad, który około roku 1900 udało się po raz pierwszy wydobyć Curie-Skłodowskiej pochodził ze smółki uranowej z kopalni w Jachimowie (Joachimsthal) w Czechach. Do roku 1922 wyprodukowano z tego źródła zaledwie 23 gramy radu. W czasie wojny światowej znaleziono w Stanach Zjednoczonych inny minerał, zwany karnotytem, z którego taniej i obficie niż ze smółki uranowej można było uzyskiwać rad. Ze 128 ton tego surowca można było otrzymać 1 gr. radu. Z tego to źródła pochodzi ów gram radu, który kobiety amerykańskie zakupiły za 100.000 dolarów, aby go następnie ofiarować Curie-Skłodowskiej, dla prowadzenia dalszych jej prac naukowych. Do roku 1924 wydobyto z karnotyту około 250 gramów radu. Amerykańskie kopalnie karnotyту straciły jednakże swe znaczenie odkąd w r. 1923 odkryto w Kongo belgijskim bogate złoża radu, z których na 10 do 40 ton otrzymywało się 1 gram radu za cenę 70.000 dolarów.

Nowym ważnym zdarzeniem w dziejach produkowania radu stanowiło, dokonane w r. 1930 przez Gilberta La Bine odkrycie rud uranowych w północnej Kanadzie. Miejsce, w którym pokłady tej rudy się znajdują leży niemal na północnym kole podbiegunowym, na zupełnym odludziu i pustkowiu. Rudy jednakże odkryte przez La Bine'a okazały się tak bogate w rad, że mimo olbrzymich trudności transportowych okazało się założenie kopalni opłacalnym. Obecnie kopalnia ta jest czynna i wydobywa radę, z której otrzymuje się 1 gram radu na 6,5 tony surowca.

Surowiec ten musi zostać z kopalni przez transportowany do Port-Hope, odległego o z górą 4.000 kilometrów i tu dopiero poddaje się go procedurze, preparującej zeń rad. Zupełny brak dróg prowadzących do

miejsca, gdzie znajduje się kopalnia sprawiła, że za najodpowiedniejszy środek transportu rudy uznano samoloty. Z kopalni ładuje się tedy rudę na samolot, który zabiera ze sobą 2 tony towaru i który drogą powietrzną przenosi tę rudę do oddalonej o 1800 kilometrów najbliższej stacji kolejowej. Stąd wysyła się ją koleją do odległego o 2.400 kilometrów Port Hope, gdzie się z tej rudy wydobywa rad. — Mimo tak wielkich trudności transportowych dostarcza nowa kopalnia surowca tak bardzo obfitującego w rad, że cena 1 grama tego najdroższego z wszystkich ciał kalkuluje się na 25.000 dolarów.

Na dalekiej północy, gdzie się znajduje nowa kopalnia panują w porze zimowej ciemności i piekielne zimno, które dochodzi do 58 stopni niżej zera. Toteż budowa szybów i pomieszczeń dla pracowników musi dbać o dobrą izolację cieplną, aby uchronić zarówno ludzi jak i wszelkie urządzenia od zimna, wdzierającego się na 100 nawet metrów w głąb szybów. Nic dziwnego, że w tych warunkach angażuje się pracowników tylko na okres jednoroczny, gdyż dłużej mało kto by wytrzymał.

PODSŁUCHANE

Z BAEDCKEREM W RĘKU.

Państwo Smith, bogaci Amerykanie, od

bywają podróży poślubną po Europie.

Właśnie z Baedckerem w rękę zwie-

dzają Paryż. Auto państwa Smith mija jakiś gmach.

— Dear — zapytuje małżonek, —

gdzie jesteście obecnie?

— Na 268 stronie, najdroższy.

— Well, jak dojedziemy do 275 strony,

to wrócimy już do hotelu.

W POSPIECHU.

W niedzielę po południu zjawia się u-

przykrocy kuzynek. Z wyrzutem w głosie

pani domu mówi:

— Szkoda, że tak późno przyszedłeś,

właśnie co tylko sprzątnęłam po podwie-

czorku.

Mała Joasia: — Wujciu, wujciu, mamusia

tak się śpieszyła, że aż rozbiła imbryk.

KOMPLEMENTY.

— Staje się pani z dnia na dzień młod-

szą.

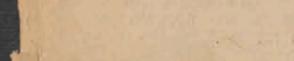
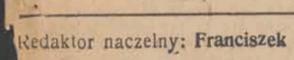
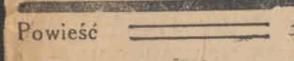
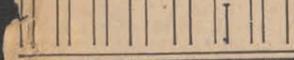
— O, bez komplementów!

— Zgoda, powiedzmy, co drugi dzień!

ADAM CZEKALSKI

Ł Z A proroka

— Bardzo ładnie to pan wszystko wykonypował, ale

mnie to wcale nie przekonało i nie odręczyło.

— Doprawdy? Ale ba! Pani jesteś przecież kobietą,

a tej nacji nie zdołały przekonać nawet święty Jan Zlo-

tousty. Wiem ja coś o tym z własnego doświadczenia z-

yciowego i nawet nie chcę podejmować próby. Dla mnie,

dla nas w ogóle, kwestia ta jest zresztą całkowicie za-

łatwiona. A teraz, czy pani pozwoli odprowadzić się do

domu?

— Chwileczkę jeszcze — rzekła Armanda, powsta-

jąc. — Zatem — odmawia mi pan stanowczo?

— Jak najbardziej stanowczo.

— A jeśli ja jednak pójdę śladami panów?

— Ale tylko na własne ryzyko i odpowiedzialność.

— Bien.

— Bien. Upprzedzam jednak, że wyprawa w dżungłę

za którą nawet zapłaty spodziewać się nie można.

— N'importe! Zdam sobie doskonale sprawę z nie-

bezpieczeństw dżungli, gdyż znam ją z moich stron ro-

dzinnych.

— Tutejsza dżungla jest daleko groźniejsza, bo prawie

wcale nie zbadana, a dzicy Dajakowie, to nie radośni

malaje.

— Mniejsza o to, co i jak jest. Dla mnie na razie naj-

ważniejszą kwestią jest: czy mam iść z panami po dobrej

woli, czy też iść za wami wbrew waszej woli.

Jerzy wzruszył ramionami i spojrzął na Rusczyca.

Nastąpiło milczenie, którego długo nikt z nich nie przery-

wał. W końcu Armanda odezwała się znowu.

— Jakże więc?

— Rzekłem, pani. A co do reszty — umyjam ręce:

— A pan?

— Niechże pani nie żąda od nas spełnienia niepod-

obieństwa!

— Dobrze. W takim razie pójdę osobno. Żegnam pa-

nów!

— Pozwoli się pani odprowadzić?

— Dziękuję. Jeśli nie lękam się dżungli borneańskiej,

nie ulęknię się huraganu.

Zmierzyła ich obu wzrokiem obrażonej królowej

i z namaszczeniem, ale i elegancją opuściła salon.

— Ot, masz diabła frak! — wybuchnął Jerzy. I cóż

my teraz pocniemy z tym fantem? Ten uparty babsztyl

pójdzie naszym śladem i zginie z całą pewnością!

— Rzeczywiście, to fant dość przykry. Gdyby nie

huragan, postawilibyśmy naszych ludzi na nogi i ruszyli

bez zwłoki w drogę, ale w obecnej chwili to niemożliwe.

Huragan rozgoniłby nas po puszczy, że i za tydzień nie

pozbialilibyśmy się do kupy.

— Najlepiej zrobimy, gdy pójdziemy na razie spać.

Jutro zastanowimy się jeszcze nad tym.

— Słusznie! Ale odwagę, to ta panna Armanda ma nie

byle jaką. Na taki huragan wychodzić z domu!..

— Pał ją licho! Dobranoc.

— Dobranoc.

XII.

Nazajutrz o oznaczonej godzinie wyruszyli całą kara-

waną z Balik-Papan, mając na piętach Armandę. Szała za

nimi w odległości kilometra drogi na czele swoich kana-

ków, uzbrojonych w remingtony i ręczne karabiny ma-

szynowe Tompsona. Gdy karawana Rusczyca zatrzy-

mała się na wypoczynek, o tej samej godzinie zatrzymała

się i uparta dama, utrzymując wciąż jednakowy dystans

między swoim i ich obozem.

Z początku szli utartym szlakiem, potem mniej wię-

cej znanym, nie doznając żadnych przeszkód. Na mogile

Sir Waltera Raleigh odpoczęli całych trzy dni, aby nabrać

sił do dalszej drogi, którą częstokroć trzeba było wyci-

nać wśród poplątanych lianami gąszczy. Z dnia na dzień

dżungla stawała się coraz bardziej dziewicza, coraz tr-

udniejszą do przejścia. Dopiero gdy przeszli jeden jej

pięści i wydostali się na stępy — uciążliwość podró-

ży stała się mniejszą. Od paru dni nie mieli w karawa-

nie Rusczyca żadnej wiadomości o swojej tylnej straży,

to jest o Armandzie i jej karawanie.

Macpherson, który najbardziej z całej karawany inter-

esował się losem pięknej panny Player, zaczął się nie

na żarty niepokoić.

— Może jej się co złego stało? — zagadnął raz Ru-

szyca podczas południowej siesty. — Jak pan myślisz?

— No, skądże ta nagła troskliwość? — odrzekł Ru-

szyca. — Przecież umyślisz pan ręce.

— No tak, prawda, ale to było w Balik-Papan. A tu

jest dżungla, gdzie każdy prawdziwy dżentelmen ma pra-

wo i obowiązek okazać pomoc kobiecie, zwłaszcza gdy

kobieta ta jest biała i piękna.

Rusczyca przymrużył oczy i spojrzął z uśmiechem na

Jerzego.

— Jak pan sądzi — zagadnął znowu Macpherson —

czy nie należałoby posłać kanaka na zwiady?